

செந்தமிழ்நூல்கள் 108

பகுப்பும் தொகுப்பும்
முனைவர் சு. இராமலிங்கம்

ISBN : 978-81-686603-7-3

வை. மு. கோதைநாயகியம்மாள்

NSR 100 Educational Trust

[An ISO 9001 - 2015 Certified]

AD-13, 5th Street, Anna Nagar West, Chennai - 600 040

www.nasubbureddiar100.in

அண்ணா நூற்றாண்டு நூலகம் ANNA CENTENARY LIBRARY

DIRECTORATE OF PUBLIC LIBRARIES SCHOOL EDUCATION DEPARTMENT

https://www.annacentenarylibrary.org/pages/view/79.%20%E0%AE%B5%E0%AF%88.%E0%AE%AE%E0%AF%81.%E0%AE%95%E0%AF%8B%E0%AE%A4%E0%AF%88%E0%AE%A8%E0%AE%BE%E0%AE%AF%E0%AE%95%E0%AE%BF%E0%AE%AF%E0%AE%AE%E0%AF%8D%E0%AE%AE%E0%AE%BE%E0%AE%B3%E0%AF%8D_1901

செந்தமிழ்சிற்பிகள்
வை.மு.கோதைநாயகியம்மாள் (1901 - 1960)

பிறப்பு: 01.12.1901

மறைவு: 20.02.1960

பிறப்பிடம்: நீர்வனூர், செங்கல்பட்டு

தாய்: பட்டம்மாள் தந்தை: என்.எஸ். வெங்கடாச்சாரி

துணைவர்: வை.மு.பார்த்தசாரதி

- புதின எழுத்தாளர், மேடைப் பேச்சாளர், கவிஞர், இதழாசிரியர், விடுதலைப் போராட்ட வீரர்.
- இவருடைய முதல் நாடகம் இந்திர மோகனா, 1924ஆம் ஆண்டு நோபில் அச்சகத்தார் மூலம் வெளிவந்து பெரும் வரவேற்பினைப் பெற்றது.
- அவருடைய அருணோதயம், வத்சகுமார், தயாநிதி ஆகிய நாடகங்கள் பலமுறை மேடை ஏற்றப்பட்டுப் பலரது பாராட்டையும் பெற்றவை.
- முதல் நூல் தந்த ஊக்கத்தால், வைதேகி எனும் புதினத்தை இயற்றினார். அதனை வடுவூர் துரைசாமி ஐயங்கார் திருத்தம் செய்து கொடுத்ததுடன், தானே தன் மனோரஞ்சனி இதழில் வெளியிட்டு ஊக்கம் தந்தார்.
- 1925ஆம் ஆண்டு நின்று போயிருந்த ஜகன்மோகினி மாத இதழை விலை கொடுத்து வாங்கி அதே பெயரில் வெளியிடத் தொடங்கினார். இவ்விதழ் அவர் இறப்பதற்குச் சில ஆண்டுகள் முன்புவரை 35 ஆண்டுகள் வெளிவந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.
- மொத்தம் 115 புதினங்களை இவர் எழுதினார். அவற்றுள் இந்து – இசுலாமியர் ஒற்றுமை, பெண் விடுதலை, நாட்டுப்பற்று, மதுவிலக்கு, விதவைத் திருமணம் ஆகியவற்றை வலியுட்டினார்.
- 1937ஆம் ஆண்டு சொந்த அச்சகம் ஒன்றை நிறுவி, அச்சத் தொழிலிலும் சிறந்து விளங்கினார்.
- இசையில் மிகுந்த ஈடுபாடு உடையவர். அவரது குரல்வளம், உச்சரிப்பு, பாடும்திறன் ஆகியவற்றாலும் புகழ் பெற்றிருந்தார். காங்கிரஸ் மேடைகள் தோறும் நாட்டுப் பற்றினை வலியுறுத்தும் பாடல்களைப் பாடினார்.
- பாடல்கள் புனைவதிலும் வல்லவர். இவர், அம்பா மனோஹரி, கங்கனாலங்காரி, அம்சப்ரமாரி, தவளி ஹம்சி போன்ற சில அபூர்வ ராகங்களில் இயற்றிய கிருதிகள் எல்லாம் 'இசை மார்க்கம்' என்ற புத்தகமாக வெளிவந்துள்ளன.

- இவருடைய நாவல்கள் பல திரைப்படமாகவும் வெளிவந்தன. அநாதைப் பெண், தயாநிதி, ராஜமோகன், தியாகக்கொடி, நளினசேகரன் போன்ற படங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. சித்தி படத்துக்காக சிறந்த கதையாசிரியர் விருது அவருக்கு அவர் இறந்தபின் வழங்கப்பட்டது.
- கள்ளுக்கடை மறியலுக்காகவும் லோதியன் கமிஷனுக்கு எதிரான போராட்டத்திலும் அந்நியத்துணி எதிர்ப்பு இயக்கத்திலும் கலந்து கொண்டு சிறை சென்றுள்ளார். சிறையில் இருந்தபடியே சோதனையின் கொடுமை, உத்தமசீலன் ஆகிய புதினங்களை எழுதியுள்ளார்.

வை.மு.கோதைநாயகியம்மாள்

(1901 - 1960)

வை. மு. கோதைநாயகி (திசம்பர் 1, 1901 - பெப்ரவரி 20, 1960), தமிழகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு புதின எழுத்தாளர் ஆவார். துப்பறியும் புதினம் எழுதிய முதல் தமிழ்ப்பெண் எழுத்தாளராவார். மேடைப் பேச்சாளர், கவிஞர், சமூகநல ஊழியர், இதழாசிரியர், இந்திய விடுதலைக்காகப் போராடியவர் என்று பல துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கியவர் வை.மு.கோதைநாயகி அம்மாள். இவரைச் சமகால எழுத்தாளர்கள், “நாவல்ராணி, கதா மோகினி, ஏக அரசி” என்று போற்றினர். இதுவரை வெளிவந்துள்ள தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் இவரைச் சரியாக அடையாளம் காட்டவில்லை. 115 புதினங்களை எழுதியவர். தான் வாழ்ந்த 59 ஆண்டுகளில் 35 ஆண்டுகள் எழுத்தே உலகம் என்று இயங்கினார்.

கோதைநாயகி, திசம்பர் 1, 1901 ஆம் ஆண்டு, செங்கல்பட்டு மாவட்டம், நீர்வனூரில் வாழ்ந்த என்.எஸ். வெங்கடாச்சாரி, பட்டம்மாள் ஆகியோருக்கு இரண்டாவது குழந்தையாகப் பிறந்தார். வைணவ குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இவரைச் சிறு வயதில் கோதை என்றும் ஆண்டாள்

என்றும் செல்லமாக அழைத்தனர். பிறந்த ஒரு வயதிலேயே தன் தாயை இழந்தார். அதனால் அவரது பாட்டி வேதவல்லி அம்மாளும், அவரது சிற்றப்பா மனைவியான கனகம்மாளும் அவரை வளர்த்தனர். தன் சிற்றப்பா திருத்தேரி ராகவாச்சாரியாரிடம் நாலடியார், தேவாரம், திருவாசகம், கம்பராமாயணம், திருவாய்மொழி முதலிய பல தமிழ் இலக்கியங்களைக் கற்றார்.

சமூக மறுமலர்ச்சிக்கும், பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்கும் ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் அவருடைய கற்பனை வளமும் சேர்ந்து எழுத வேண்டும் என்ற ஆவலைத் தூண்டின. அவருக்கு ஓரளவு மட்டுமே எழுதத்தெரிந்ததால், இவர் கூறியதை அவரது தோழி பட்டம்மாள் எழுத, இந்திர மோகனா என்ற நாடகத்தை உருவாக்கினார். இந்நாடகத்தை 1924-ஆம் ஆண்டு நோபில் அச்சகத்தார் மூலம் நூலாக வெளியிட்டார். இந்நாடகத்தை இந்து, சுதேசமித்திரன், நியூ இந்தியா உள்ளிட்ட அக்கால இதழ்கள் பாராட்டி எழுதின. இந்நாடகத்தைப் பலர் கேட்டு வாங்கி நடித்தனர். இவ்வாறு தனது முதல் நூலுக்குக் கிடைத்த வெற்றி கோதைநாயகியை மேலும் எழுதத் தூண்டியது எனலாம். அதனைத் தொடர்ந்து ஒரு நாடகத்தையும் எழுதி முடித்தார். அதன் பிறகு பட்டம்மாளிடம் தமிழை எழுதவும் படிக்கவும் கற்கத் தொடங்கினார்.

வை.மு.கோ அம்மையார் இலவசமாக குழந்தைப்பேறு மருத்துவம் பார்ப்பதும் உண்டு. தமது உறவினர்களுக்கு மட்டுமின்றித் தன்னை நாடிவந்து குழந்தைப்பேறு பார்க்க வேண்டும் என்று யார் அழைத்தாலும் சாதி சமய வேறுபாடின்றி அவர்கள் இருப்பிடத்திற்கே சென்று மருத்துவம் பார்ப்பார். இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற அன்று அம்மையார் அதனைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தார்.

1956-ஆம் ஆண்டில் அம்மையாரின் ஒரே மகனான ஸ்ரீநிவாசன் திடீரென்று இறந்தார். அவரது மறைவு அம்மையாரை நிலைகுலைய வைத்துவிட்டது. பெண்களின் வழிகாட்டியாக, சிறந்த விடுதலைப்போராட்ட வீராங்கனையாக, நாடக ஆசிரியராக, நாடக இயக்குநராக, இசை வல்லவராக, பத்திரிக்கை ஆசிரியராகப் பன்முக ஆற்றலுடன் விளங்கிய நாவல் ராணியாகிய வை.மு.கோதைநாயகி

அம்மாள், தன் மகன் இறந்து தான் மட்டும் இருக்கிறோமே என்று வருந்தி சரியாக உணவு உண்ணாமல் உறக்கமின்றி உடம்பை வருத்திக் கொண்டார். அதனால் அம்மையார் கொடிய காச நோய்க்கு ஆளானார். தாம்பரம் காசநோய் மருத்துவ மனையில் உரிய சிகிச்சை பெற்றும் பலனின்றி 1960-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 20-ஆம் நாள் மருத்துவமனையிலேயே இறந்தார்.

வை.மு. கோதைநாயகி அம்மாளின் சில படைப்புகள்

ஜகன் மோகினி இதழில் வெளிவந்த

வை.மு. கோதைநாயகி அம்மாளின் சில படைப்புகள்

வைதேகி (1925 – 4 பதிப்புகள்)

பத்மசுந்தரன் (1926 – 3 பதிப்புகள்)

சண்பகவிஜயம் (1927 – 2 பதிப்புகள்)

ராதாமணி (1927 – 4 பதிப்புகள்)

கௌரிமுகுந்தன் (1928 – 2 பதிப்புகள்)

நவந்தகிருஷ்ணன் (1928 – 2 பதிப்புகள்)

கோபாலரத்னம் (1929)

சியாமளநாதன் (1930 -2 பதிப்புகள்)

சுகந்த புஷ்பம் (1930)

ருக்மணிகாந்தன் (1930)

வீர வசந்தா அல்லது சுயேச்சையின் பரிபவம் (1930)

நளினசேகரன் அல்லது செருக்காலழிந்த சீமாட்டி (1930)

உத்தமசீலன் (1932 – 3 பதிப்புகள்)

கதம்பமாலை (1932 – 2 பதிப்புகள்)

பரிமள கேசவன் (1932 – 2 பதிப்புகள்)

மூன்று வைரங்கள் (1932 -2 பதிப்புகள்)

காதலின் கனி (1933 – 2 பதிப்புகள்)

சோதனையின் கொடுமை (1933 – 2 பதிப்புகள்)

படாடோபத்தின் பரிபவம் (1933 -2 பதிப்புகள்)

சாருலோசனா (1933 – 3 பதிப்புகள்)

தியாகக்கொடி (1934 – 2 பதிப்புகள்)

புத்தியே புதையல் (1934 – 2 பதிப்புகள்)

ஜயசஞ்சீவி (1934 – 4 பதிப்புகள்)

அமிர்த தாரா (1935 – 4 பதிப்புகள்)

ஆனந்தசாகர் (1935 -3 பதிப்புகள்)

பட்டமோ பட்டம்(1935 – 2 பதிப்புகள்)

பிச்சைக்காரக் குடும்பம் (1935 – 2 பதிப்புகள்)

பொங்கும் காதல் அல்லது மங்களபாரதி (1935 – 2 பதிப்புகள்)

அநாதைப் பெண் (1936 – 4 பதிப்புகள்)

இன்பஜோதி (1936 – 2 பதிப்புகள்)

பிரேம பிரபா (1936 – 2 பதிப்புகள்)

ராஜமோஹன் (1936 – 2 பதிப்புகள்)

அன்பின் சிகரம் (1937 – 2 பதிப்புகள்)

சந்திர மண்டலம் (1937 – 2 பதிப்புகள்)

மாயப் பிரபஞ்சம் (1937 – 2 பதிப்புகள்)

உளுத்த இதயம் (1938)

மகிழ்ச்சி உதயம் (1938 – 4 பதிப்புகள்)

மாலதி (1938 – 3 பதிப்புகள்)

வத்ஸகுமார் (1938)

வாழ்க்கையின் நாதம் அல்லது வானக்குயில் (1938)

ஜீவியச்சுழல் (1938 -2 பதிப்புகள்)

கலா நிலையம் (1941 – 4 பதிப்புகள்)

க்ருபா மந்திர் (1934 -4 பதிப்புகள்)

மதுர கீதம் (1943 – 4 பதிப்புகள்)

வாத்சல்யம் அல்லது வாக்குத் தத்தம் (1943 – 3 பதிப்புகள்)

அமுத மொழி (1944)

பிரார்த்தனை (1945)

அபராதி (1946 – 2 பதிப்புகள்)

தெய்வீக ஒளி (1947 -2 பதிப்புகள்)

புதுமைக் கோலம் (1947)

தபால் வினோதம் (1945 – 2 பதிப்புகள்)

'ஜகன்மோகினி' இதழை நடத்திப் பெண் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்தார்.

முக்கிய தகவல்கள்:

- பிறப்பு: டிசம்பர் 1, 1901.
- சிறப்பு: தமிழில் நாவல் மற்றும் துப்பறியும் கதைகள் எழுதிய முன்னோடிப் பெண் எழுத்தாளர்.
- இதழியல்: 'ஜகன்மோகினி' என்ற இதழின் ஆசிரியராகப் பல ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தார்.
- படைப்புகள்: 100-க்கும் மேற்பட்ட நாவல்களை எழுதியுள்ளார். அதில் 'இந்திர மோகனா' (1924) முதல் நாவல்.
- விடுதலைப் போராட்டம்: காந்தியக் கொள்கைகளில் ஈடுபாடு கொண்டு, சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பங்கேற்றுச் சிறை சென்றவர்.
- இசை: சிறந்த பாடகராகவும், மேடைப் பேச்சாளராகவும் திகழ்ந்தார்.

பெண்ணின மேம்பாட்டிற்காகத் தன் எழுத்து மற்றும் சமூகச் செயல்பாடுகள் மூலம் குரல் கொடுத்தவர். 1960 பிப்ரவரி 20 அன்று காலமானார்.

வாழ்க்கை

பிறப்பு: 01.12.1901 மறைவு: 20.02.1960 பிறப்பிடம்: நீர்வனூர், செங்கல்பட்டு தந்தை: என்.எஸ். வெங்கடாச்சாரி தாய்: பட்டம்மாள் துணைவர்: வை.மு.பார்த்தசாரதி

வை. மு. கோதைநாயகி (திசம்பர் 1, 1901 - பெப்ரவரி 20, 1960), தமிழகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு புதின எழுத்தாளர். துப்பறியும் புதினம் எழுதிய முதல் தமிழ்ப் பெண் எழுத்தாளர் ஆவார். மேடைப் பேச்சாளர், கவிஞர், சமூக நல ஊழியர், இதழாசிரியர், இந்திய விடுதலைக்காகப் போராடியவர் என்று பல துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கியவர் வை.மு.கோதைநாயகி அம்மாள். இவரைச் சம கால எழுத்தாளர்கள், “நாவல்ராணி, கதா மோகினி, ஏக அரசி” என்று போற்றினர். இது வரை வெளிவந்துள்ள தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் இவரைச் சரியாக அடையாளம் காட்டவில்லை. 115

புதினங்களை எழுதியவர். தாம் வாழ்ந்த 59 ஆண்டுகளில் 35 ஆண்டுகள் எழுத்தே உலகம் என்று இயங்கினார்.

கோதைநாயகி, திசம்பர் 1, 1901ஆம் ஆண்டு, செங்கல்பட்டு மாவட்டம், நீர்வனூரில் வாழ்ந்த என்.எஸ். வெங்கடாச்சாரி, பட்டம்மாள் ஆகியோருக்கு இரண்டாவது குழந்தையாகப் பிறந்தார். வைணவ குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இவரைச் சிறு வயதில் கோதை என்றும் ஆண்டாள் என்றும் செல்லமாக அழைத்தனர். பிறந்த ஒரு வயதிலேயே தம் தாயை இழந்தார். அதனால், அவரது பாட்டி வேதவல்லி அம்மாளும், அவரது சிற்றப்பா மனைவியான கனகம்மாளும் அவரை வளர்த்தனர். தம் சிற்றப்பா திருத்தேரி ராகவாச்சாரியாரிடம் நாலடியார், தேவாரம், திருவாசகம், கம்ப ராமாயணம், திருவாய் மொழி முதலிய பல தமிழ் இலக்கியங்களைக் கற்றார்.

சமூக மறு மலர்ச்சிக்கும், பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்கும் ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் அவருடைய கற்பனை வளமும் சேர்ந்து எழுத வேண்டும் என்ற ஆவலைத் தூண்டின. அவருக்கு ஓரளவு மட்டுமே எழுதத் தெரிந்ததால், இவர் கூறியதை அவரது தோழி பட்டம்மாள் எழுத, இந்திர மோகனா என்ற நாடகத்தை உருவாக்கினார். இந்நாடகத்தை 1924-ஆம் ஆண்டு நோபில் அச்சகத்தார் மூலம் நூலாக வெளியிட்டார். இந்நாடகத்தை இந்து, சுதேசமித்திரன், நியூ இந்தியா உள்ளிட்ட அக்கால இதழ்கள் பாராட்டி எழுதின. இந்நாடகத்தைப் பலர் கேட்டு வாங்கி நடித்தனர். இவ்வாறு தம் முதல் நூலுக்குக் கிடைத்த வெற்றி கோதைநாயகியை மேலும் எழுதத் தூண்டியது எனலாம். அதனைத் தொடர்ந்து ஒரு நாடகத்தையும் எழுதி முடித்தார். அதன் பிறகு பட்டம்மாளிடம் தமிழை எழுதவும், படிக்கவும் கற்கத் தொடங்கினார்.

அம்மையார் இலவசமாகக் குழந்தைப் பேறு மருத்துவம் பார்ப்பதும் உண்டு. தமது உறவினர்களுக்கு மட்டுமின்றித் தம்மை நாடி வந்து குழந்தைப் பேறு பார்க்க வேண்டும் என்று யார் அழைத்தாலும் சாதி சமய வேறுபாடின்றி அவர்கள் இருப்பிடத்திற்கே சென்று மருத்துவம் பார்ப்பார். இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற அன்று அம்மையார் அதனைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தார்.

1956-ஆம் ஆண்டில் அம்மையாரின் ஒரே மகனான ஸ்ரீநிவாசன் திடீரென்று இறந்தார். அவரது மறைவு அம்மையாரை நிலை குலைய

வைத்தது. பெண்களின் வழிகாட்டியாக, சிறந்த விடுதலைப் போராட்ட வீராங்கனையாக, நாடக ஆசிரியராக, நாடக இயக்குநராக, இசை வல்லவராக, பத்திரிகை ஆசிரியராகப் பன்முக ஆற்றலுடன் விளங்கிய நாவல் ராணின் வை.மு.கோதைநாயகி அம்மாள், தம் மகன் இறந்து, தாம் மட்டும் இருக்கிறோமே என்று வருந்தி, சரியாக உணவு உண்ணாமல், உறக்கமின்றி உடம்பை வருத்திக் கொண்டார். அதனால், அம்மையார் கொடிய காச நோய்க்கு ஆளானார். தாம்பரம் காசநோய் மருத்துவமனையில் உரிய சிகிச்சை பெற்றும், பலனின்றி 1960-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 20ஆம் நாள் மருத்துவமனையிலேயே இறந்தார்.

இலக்கியவாழ்க்கை

கோதைநாயகி அம்மாளுக்கு தமிழில் எழுதப்படிக்கத் தெரியாது என்பதால் தன் தோழி பட்டம்மாஸிடம் ஒரு நாடகத்தை வாய்மொழியாகச் சொல்லி எழுத வைத்து "இந்திரமோகனா" என்ற பெயரில் வெளியிட்டார். இதை 1924-ல் இவரின் மாமனார் நோபிள் அச்சகம் மூலமாக வெளியிட்டார். தன் நாடகத்தை தந்தைக்குச் சமர்ப்பணம் செய்திருந்தார். அந்நாடகம் வெளிவருவதற்கு முன்னரே தந்தை மறைந்தார். அந்நாடகத்தை இந்து, சுதேசமித்திரன், நியூ இந்தியா உள்ளிட்ட அக்கால இதழ்கள் பாராட்டி எழுதின. சி.ஆர். நமச்சிவாய முதலியார், [ஜே.ஆர். ரங்கராஜ்](#) போன்ற முன்னோடி எழுத்தாளர்களும், பண்டிதை [விசாலாட்சி](#) [அம்மாள்](#), [வி.பாலாம்பாள்](#) போன்ற முன்னோடிப் பெண் எழுத்தாளர்களும் வரவேற்று பாராட்டினர். பலமுறை அது மேடையேறியது. அந்த ஊக்கத்தால் அவர் தொடர்ந்து *அருணோதயம்*, *வத்சகுமார்*, *தயாநிதி* என்ற நாடகங்களை எழுதினார். அவை புகழ்பெற்று மேடைகளில் தொடர்ந்து நிகழ்ந்தன.

பட்டம்மாஸிடம் தமிழ் கற்று மொழி ஆளுமையை வளர்த்துக் கொண்டார். சிறுகதைகள் தமிழில் எழுதினார். நாவல்களும் சிறுகதைகளும் அக்காலத்தில்தான் தமிழில் வரத்தொடங்கியிருந்தன. இவரின் சிறுகதைகளை விரும்பிப்படித்த [வடுவூர் துரைசாமி](#)

ஐயங்கார் தான் நடத்தி வந்த மனோரஞ்சனி இதழில் அதனை வெளியிட்டு ஊக்கம் தந்தார். கோதைநாயகி அம்மாள் வைதேகி என்ற முதல் நாவலை 1925-ல் எழுதினார். இதை அக்கால புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் வடுவூர் துரைசாமி ஐயங்கார் திருத்தம் செய்து, அவர் நடத்திவந்த மனோரஞ்சனி இதழில் வெளியிட்டார். மனோரஞ்சினி இதழில் பாதியில் நிறுத்தப்படவே வை.மு. கோதைநாயகி அம்மாள் தானே ஐகன்மோகினி என்னும் இதழை தொடங்கி அதில் வைதேகி நாவலை வெளியிட்டார். வைதேகி ஒரு துப்பறியும் நாவல், தேவதாசிகளின் சீரழிந்த வாழ்க்கை முறையைப் பற்றி பேசும் நாவல். மக்களிடையே இந்நாவலுக்கு எதிர்ப்பிருந்தது.

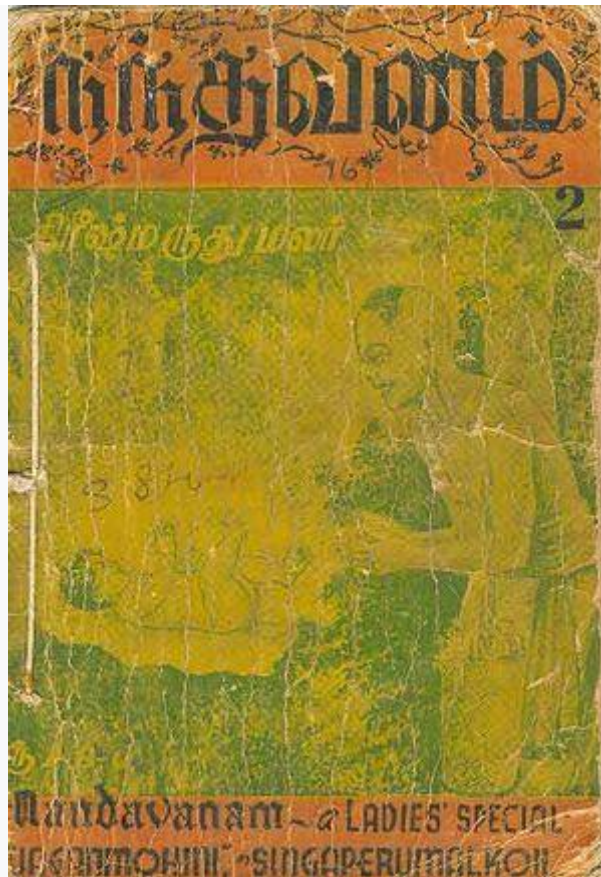
முதலில் துப்பறியும் நாவல்கள், மனோதத்துவ நாவல்கள் என ஆரம்பித்து பின்னர் பொதுவுடைமை, தத்துவம், சமூகம் என எழுத ஆரம்பித்தார். கதை, நாவல், கவிதை, கட்டுரை என பல தளங்களில் எழுதினார். பெண்விடுதலை, தேசபக்தி, மதுவிலக்கு, விதவைத்திருமணம் போன்றவற்றை நாவல்களில் வலியுறுத்தினார்.

தொடர்ந்து அவ்வாண்டே பத்மசுந்தரம் என்னும் நாவலையும் எழுதினார். இந்நாவல் 1930-ல் மலையாளத்தில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டது. தமிழிலிருந்து மலையாளத்திற்கு மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்ட முதல் நாவல். அவர் தான் நடத்திய இதழ்களில் மட்டுமே கோதைநாயகி எழுதினார். 35 ஆண்டுக்காலத்தில் 115 நாவல்களை எழுதியிருக்கிறார். நாவல்கள், இரு சிறுகதைத் தொகுதிகள், மூன்று நாடகங்கள், இரண்டு உரைநடை நூல்களும் இவற்றில் அடக்கம்.

அரசியல் வாழ்க்கை

வை.மு.கோதைநாயகி அம்மாள் தேசிய இயக்கத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டவர். வைத்தமாநிதி குடும்பம் தியோசுஃபிகல் சொசைட்டிக்கும் அன்னி பெசன்ட் அம்மையாருக்கும் நெருக்கமானது.

வை.மு.கோதைநாயகி அம்மாள் தியோசஃபிகல் சொசைட்டியின் நிகழ்ச்சிகளிலும் அன்னிபெசண்டின் ஹோம்ரூல் இயக்கத்திலும் ஈடுபட்டார். அன்னி பெசண்ட் மூலமாக சமூகத் தொண்டர் அம்புஜம் அம்மாளின் நட்பு ஏற்பட்டது. அம்புஜம் அம்மாளின் தந்தை சீனிவாச ஐயங்கார் இல்லத்துக்கு 1925-ம் ஆண்டு காந்தி வருகை தந்த போது வை.மு.கோதை நாயகி அம்மாள் காந்தியைச் சந்தித்தார். அதன்பின் உறுதியான காந்தியவாதியாக மாறி கதர் மட்டுமே அணிந்தார், நகைகள் அணிவதை தவிர்த்தார். அம்புஜம் அம்மையார், ருக்மணி இலட்சுமிபதி, [வசுமதி](#) [ராமசாமி](#) ஆகியவர்களுடன் இணைந்து கிராமநிர்மாணப் பணிகளில் ஈடுபட்டார்.

நந்தவனம்

1931-ல் காந்தி கள்ளுக்கடை மறியலை அறிவித்தபோது திருவல்லிக்கேணியில் (தற்போதைய பெசண்ட் ரோட்டில் திருமலாச்சாரிபள்ளி இருக்குமிடத்தின் அருகே) இருசப்ப கிராமணித் தெருவில் இருந்த கள்ளுக்கடை முன் மறியல் செய்தார். சென்னை சைனா பஜாரில் தடையை மீறி ஊர்வலம் சென்றதால், தலைவர்கள்

பலருடன் கோதைநாயகியும் கைது செய்யப்பட்டார். ஆறு மாதச் சிறைத் தண்டனையும் நூறு ரூபாய் அபராதமும் விதிக்கப்பட்டது. அபராதம் கட்ட மறுத்ததால் கூடுதலாக நான்கு வாரம் சிறைத் தண்டனை வை.மு.கோதைநாயகி அம்மையாருக்கு விதிக்கப்பட்டது.

1932-ல் 'வாக்குரிமைக் கமிட்டிக்கு (லோதியன் கமிட்டிக்கு)' எதிராக நடந்த போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டதற்காகவும் அன்னியத் துணி எதிர்ப்பு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டதற்காகவும் கோதையை வேலூர் சிறையில் அடைத்தார்கள். சிறையில் இருந்தபோது 'சோதனையின் கொடுமை', 'உத்தமசீலன்' ஆகிய நாவல்களை எழுதினார். வை.மு.கோதைநாயகி அம்மாள் சிறையில் இருந்த போது ஜகன்மோகினி இதழை அவர் கணவர் வை.மு.பார்த்தசாரதி தொடர்ந்து நடத்தினார். வை.மு.கோதைநாயகி அம்மாள்

சத்தியமூர்த்தி, சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாசாரியார் இருவருக்கும் அணுக்கமானவர். காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் முக்கியமான மேடைப்பேச்சாளராகத் திகழ்ந்தார்.

வை.மு.கோதைநாயகி அம்மாள் நினைவுநூல்

இசைவாழ்க்கை

வை.மு.கோதைநாயகி அம்மாள் கர்நாடக இசைப்பயிற்சி பெற்றவர். மேடைகளில் தேசபக்தி பாடல்களை பாடுவார். ஜகன்மோகினி இதழில் இசை பற்றி நிறைய எழுதியிருக்கிறார். மேடைக் கச்சேரிகளில் பாடினார். கலாஷேத்ரா ருக்மணி அருண்டேல் இவரின் குரல் வளமைக்காக வாரந்தோறும் கலாஷேத்ராவிற்கு வரச்செய்து பாட வைத்தார். கோதை நாயகியின் கச்சேரிக்கு பெங்களூர் நாகரத்தின அம்மாள் தம்பூரா வாசித்திருக்கிறார். செளடாயா பிடில் வாசித்திருக்கிறார்.

டி.கே.பட்டம்மாள் போன்ற பிராமணப்பெண்கள் மேடைகளில் பாட வந்தபோது உருவான எதிர்ப்புகளை அடக்க தீவிரமாக ஆசாரவாதிகளை எதிர்த்து எழுதினார். இசைப்பாடல்கள் (கீர்த்தனைகள்) எழுதியிருக்கிறார். அப்பாடல்கள் 'இசை மார்க்கம்' என்ற புத்தகமாக வெளி வந்துள்ளன. (1930-ல் வை.மு.கோதைநாயகி அம்மாளின் வீட்டில் வசித்த பி.ராமபத்ரன் என்பவர் இப்புத்தகத்தைப் பதிப்பித்துள்ளார்). அதிலுள்ள அம்பா மனோஹரி, கங்கணாலங்காரி, அம்சப்ரமாரி, தவளி ஹம்சி போன்ற அபூர்வ ராகங்களிலுள்ள பாடல்கள் கர்நாடக இசைப் பாடகர்களால் இப்போது மேடைகளில் பாடப்பட்டு வருகின்றன.

கோதைநாயகி பாரதியாரின் பாடல்களை முதன் முதலில் பாடியவர். 1918-1921 வரை சென்னை திருவல்லிக்கேணியில் பாரதி வசித்தபோது கோதைநாயகி அருகில் வசித்து வந்தார். பாரதியார் இவரை 'ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே', 'ஜயப்பேரிகை கொட்டட்டாஞ்' போன்ற பாடல்களை தன் மகங்கள் தங்கம்மா, சகுந்தலாவுடன் இணைந்து விரும்பிக் கேட்டு பாடவைத்து ரசிப்பார் என்று முக்தா.வி. ஸ்ரீநிவாசன் தன் 'இணையற்ற சாதனையாளர்கள்' நூலில் குறிப்பிடுகிறார். சி. சுப்பிரமணிய பாரதியார், வை.மு. கோதைநாயகி அம்மாள் கேட்டுக்கொண்டதற்காகவே 'ஆடுவோமே, பள்ளுப் பாடுவோமே' என்ற பாட்டை எழுதினார் என்றும், வை.மு. கோதைநாயகி கேட்டுக்கொண்டதற்கேற்ப டி. கே. பட்டம்மாள் அந்தப்

பாட்டை மேடைகளில் பாடி புகழ்பெறச்செய்தார் என்றும் சொல்லப்படுவதுண்டு.

திரைப்படத்துறை

வை.மு.கோதைநாயகி அம்மையார் திரைப்படத் தணிக்கைக் குழுவின் உறுப்பினராகப் பத்தாண்டுகள் பணியாற்றினார். 'அதிர்ஷ்டம்' என்ற திரைப்படத்தில் தான் தணிக்கை செய்த காட்சிகள் மீண்டும் அரங்கில் திரையிடப்பட்டிருப்பதை அறிந்து அப்படத்தை மீண்டும் தணிக்கை செய்ய அனுப்பினார். கோதைநாயகி அம்மாளின் நாவல்கள் பல பிற்காலத்தில் திரைப்படங்களாக எடுக்கப்பட்டன. அவரது 'அனாதைப் பெண்' என்ற நாவலை ஜூபிடர் பிக்ஸர்ஸ் நிறுவனம் திரைப்படமாகத் தயாரித்து வெளியிட்டது. 'தயாநிதி' என்ற நாவல் சித்தி என்ற பெயரில் வெளிவந்தது ராஜமோகன் (1937), தியாகக்கொடி, நளினசேகரன், (1966) போன்ற படங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. 'சித்தி' படத்துக்கான சிறந்த 'கதையாசிரியர் விருது' கோதைநாயகிக்கு அவர் இறந்த பின் வழங்கப்பட்டது. ஏ.கே.செட்டியார் இயக்கிய காந்தி ஆவணப்படத்தில் காட்சிகளை விளக்கி குரல்கொடுத்திருக்கிறார் கோதைநாயகி அம்மாள்.

கோதைநாயகி அம்மாள் பங்கெடுத்த படங்கள்

- சித்தி (1937)
- அனாதைப்பெண் (1939)
- ராஜமோகன்
- தியாகக்கொடி
- நளினசேகரன் (1966)

துணுக்குச் செய்திகள்

- புதின எழுத்தாளர், மேடைப் பேச்சாளர், கவிஞர், இதழாசிரியர், விடுதலைப் போராட்ட வீரர்.

- இவருடைய முதல் நாடகம் இந்திர மோகனா, 1924ஆம் ஆண்டு நோபில் அச்சகத்தார் மூலம் வெளி வந்து பெரும் வரவேற்பினைப் பெற்றது.
- அவருடைய அருணோதயம், வத்சகுமார், தயாநிதி ஆகிய நாடகங்கள் பல முறை மேடை ஏற்றப்பட்டுப் பலரது பாராட்டையும் பெற்றவை.
- முதல் நூல் தந்த ஊக்கத்தால், வைதேகி எனும் புதினத்தை இயற்றினார். அதனை வடுவூர் துரைசாமி ஐயங்கார் திருத்தம் செய்து கொடுத்ததுடன், தாமே, தம் மனோரஞ்சனி இதழில் வெளியிட்டு ஊக்கம் தந்தார்.
- நின்று போயிருந்த ஜகன்மோகினி மாத இதழை, 1925ஆம் ஆண்டு விலை கொடுத்து வாங்கி அதே பெயரில் வெளியிடத் தொடங்கினார். இவ்விதழ் அவர் இறப்பதற்குச் சில ஆண்டுகள் முன்பு வரை 35 ஆண்டுகள் வெளி வந்தது குறிப்பிடத் தக்கது.
- மொத்தம் 115 புதினங்களை இவர் எழுதினார். அவற்றுள் இந்து-இசுலாமியர் ஒற்றுமை, பெண் விடுதலை, நாட்டுப் பற்று, மதுவிலக்கு, விதவைத் திருமணம் ஆகியவற்றை வலியுட்டினார்.
- 1937ஆம் ஆண்டு சொந்த அச்சகம் ஒன்றை நிறுவி, அச்சத் தொழிலிலும் சிறந்து விளங்கினார்.
- இசையில் மிகுந்த ஈடுபாடு உடையவர். அவரது குரல் வளம், உச்சரிப்பு, பாடும் திறன் ஆகியவற்றாலும் புகழ் பெற்றிருந்தார். காங்கிரஸ் மேடைகள் தோறும் நாட்டுப் பற்றினை வலியுறுத்தும் பாடல்களைப் பாடினார்.
- பாடல்கள் புனைவதிலும் வல்லவர். இவர், அம்பா மனோஹரி, கங்கணாலங்காரி, அம்சப்ரமாரி, தவளி ஹம்சி போன்ற சில அபூர்வ ராகங்களில் இயற்றிய கிருதிகள் எல்லாம் 'இசை மார்க்கம்' என்ற புத்தகமாக வெளி வந்துள்ளன.
- இவருடைய நாவல்கள் பல திரைப் படமாகவும் வெளி வந்தன. அநாதைப் பெண், தயாநிதி, ராஜமோகன், தியாகக் கொடி, நளின சேகரன் போன்ற படங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. சித்தி படத்துக்காக சிறந்த கதையாசிரியர் விருது அவருக்கு அவர் இறந்த பின் வழங்கப்பட்டது.

- கள்ளுக் கடை மறியலுக்காகவும், லோதியன் கமிஷனுக்கு எதிரான போராட்டத்திலும், அந்நியத் துணி எதிர்ப்பு இயக்கத்திலும் கலந்து கொண்டு சிறை சென்றுள்ளார். சிறையில் இருந்தபடியே சோதனையின் கொடுமை, உத்தமசீலன் ஆகிய புதினங்களை எழுதினார்.

<https://www.keetru.com/index.php/2009-10-07-11-03-58/pudiyapoothagampasuthu-june10/9980-2010-07-16-01-34-56>

புதிய புத்தகம் பேசுது - ஜூன் 2010

வை.மு.கோதைநாயகி அம்மாள்

தொடக்கக் காலத் தமிழ்ப் பெண் எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர். இதுவரை எழுதப்பட்டு, வெளிவந்துள்ள தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூல்களுள் இவர் சரியாக அடையாளம் காட்டப்படாமல், முகமற்றுப் போயிருந்தார். அம்மையார் 115 நாவல்கள் எழுதியவர். அக்கால சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தம் நாவல்களுள் பேசியவர். இவருக்கு இதழாசிரியர், சுதந்தரப் போராட்ட வீராங்கனை, இசையரசி, சமூக சேவகி என்று மேலும் பல பரிமாணங்கள் உண்டு. தமிழ்ப் பெண் வாசகர் வட்டத்தையும், தமிழ்ப் பெண் எழுத்தாளர் வட்டத்தையும், பெண் இசைக்கலைஞர்களையும் உருவாக்கிய சாதனையாளர். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூல்களில் மட்டுமல்ல, இந்தியச் சுதந்திரப் போராட்ட வரலாற்று நூல்களிலும். இனி எழுதப்பட வேண்டிய இந்தியப் பெண் வரலாறுகளிலும் கட்டாயமாக இவர் தனித்து அடையாளம் காட்டப்பட வேண்டிய சிறப்பிற்குரியவர்.

ஜகன்மோகினி காரியாலயம் வெளியிட்டவை

நாவல்கள்

1. அபராதி : இரண்டாம் பதிப்பு,
2. அமுதமொழி: 1944
3. அமைதியின் அஸ்திவாரம்:
4. ஆண்டவனின் அருள்: 1948
5. உளுத்த இதயம்: 1951
6. இன்பஜோதி:
7. க்ருபா மந்திர்: 1951
8. கடமையின் எல்லை:
9. கலா நிலையம்: நான்காம் பதிப்பு,
10. கான கலா:
11. கிழக்கு வெளுத்தது: 1958
12. குணக்குன்று: 1953
13. குலதனம் அல்லது பஜனாம்புதம் :
14. கோபாலரத்னம்: நான்காம் பதிப்பு,
15. சந்தோஷ மலர்: 1940
16. சாந்தியின் சிகரம்:
17. சுதந்திரப் பறவை:
18. தபால் விநோதம்: இரண்டாம் பதிப்பு, 1952
19. தியாகக் கொடி:
20. தூய உள்ளம்:

21. தெய்வீக ஒளி: 1947, 1953
22. தைரிய லட்சுமி:
23. நம்பிக்கைப் பாலம்:
24. நளினசேகரன்:
25. நியாயமழை:
26. பிரபஞ்ச லீலை:
27. ப்ரேமாச்சரமம்:
28. பவித்திரப் பதுமை:
29. பாதாஞ்சலி: 1951
30. பிரதிக்கை:
31. பிரார்த்தனை: இரண்டாம் பதிப்பு,
32. புதுமைக்கோயில்: 1953
33. புனிதபவனம்:
34. மகிழ்ச்சி உதயம்:
35. மதுரகீதம்: நான்காம் பதிப்பு
36. மலர்ந்த இதழ்:
37. மனச்சாட்சி:
38. ராதாமணி:
39. ரோஜாமலர்:
40. வத்ஸகுமார்: ஐந்தாம் பதிப்பு, 1947

41. வாத்ஸ்ல்யம் அல்லது வாக்குத்தத்தம்: இரண்டாம் பதிப்பு, 1942

42. வாழ்க்கையின் நாதம் அல்லது வானக்குயில்: நான்காம் பதிப்பு,

43. வீரவஸந்தா அல்லது சுயேட்சையின் பரிபவம்: ஆறாம் பதிப்பு,

44. வெற்றிப் பரிசு: 1950

45. வைதேகி:

46. ஸாரமதி:

47. ஜீவநாடி:

2. சிறுகதைத் தொகுப்புக்கள்

48. பக்ஷமாலிகா: ஐந்தாம் பதிப்பு, 1947

49. பெண் தர்மம்: 1946

3. நாடகங்கள்

50. அருணோதயம்: 1950

51. இந்திர மோஹனா: 1951

52. கருணை உள்ளம் அல்லது அன்பின் எதிரொலி: 1955

4. ஆண்டு மலர்

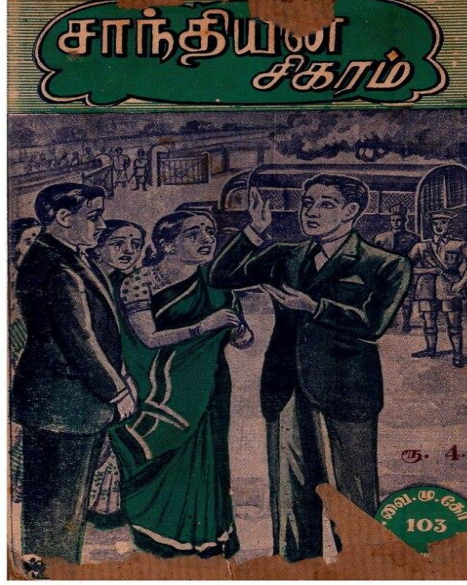
53. ஜகன்மோகினி: (30வது ஆண்டு மலர்) 1953

5. பிற நூல்கள்

54. பக்திவில்லியின் ஸ்ரீ ஆண்டாள் சந்திரகலா மாலை: 1955

55. தென்னாட்டுக் கல்யாண முறைகள்: 1956

சாந்தியின் சிகரம் (1952)
ஆசிரியர் வை. மு. கோதைநாயகி அம்மாள்

சாந்தியின் சிகரம்

*

வை. மு. கோதைநாயகி அம்மாள்
எழுதிய 103-வது நாவல்

*

துப்பறியும் நவீனம்.
ரு. நான்கு.

ஐகன்மோகினி காரியாலயம்,
26, தேரடித் தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5.
1952

சகல உரிமைகளும் ஆசிரியையைச் சேர்ந்தவை.

SANTHIYIN SIKARAM

V. M. Kothainayaki Ammal's
103rd Novel

‘முத்தமிழ்க் கலா வித்துவரத்தினம்’
அமரர் அவ்வை சண்முகம் அவர்கள் நினைவாக
மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகத்துக்கு
அன்புடன் அளிக்கப்பட்டது.

27-1-1979

ALL RIGHTS BELONG TO THE AUTHORESS

படைப்புகள்

- - - [சாந்தியின் சிகரம்](#)
- சாருலோசனா (முதல் பாகம்) ([மெய்ப்பு செய்க](#))
- இந்திர மோகனா ([மெய்ப்பு செய்க](#))
- அநாதைப் பெண் (1936 – 4 பதிப்புகள்)
- அபராதி (1946 – 2 பதிப்புகள்)
- அமர த்யாகி
- அமிர்த தாரா (1935 – 4 பதிப்புகள்)
- அமுத மொழி (1944)

- அமைதியின் அஸ்திவாரம்
- அருணோதயம்
- அன்பின் சிகரம் (1937 – 2 பதிப்புகள்)
- ஆசை ப்ரவாகம்
- ஆண்டவனின் அருள்
- ஆத்ம சக்தி
- ஆனந்த ஸாகர் (1935 -3 பதிப்புகள்)
- இசைப்புயல்
- இதய ஒலி
- இனிய முரசு
- இன்ப ஜோதி (1936 – 2 பதிப்புகள்)
- உணர்ச்சி வெள்ளம்
- உண்மைச் சித்திரம்
- உத்தம சீலன் (1932 – 3 பதிப்புகள்)
- உளுத்த இதயம் (1938)
- ஓவியப் பரிசு
- கடமையின் எல்லை
- கதம்ப மாலை (1932 – 2 பதிப்புகள்)
- கருணாலயம்
- கலா நிலையம் (1941 – 4 பதிப்புகள்)
- கஸ்தூரீதிலகம்
- காதலின் கனி (1933 – 2 பதிப்புகள்)
- காலக்கண்ணாடி
- கானகலா (1950)
- கானல் நீர்
- கிழக்கு வெளுத்தது (1958)
- கோபாலரத்னம் (1929)
- கௌரிமுகுந்தன் (1928 – 2 பதிப்புகள்)
- க்ருபா மந்திர (1934 -4 பதிப்புகள்)
- சண்பகவிஜயம் (1927 – 2 பதிப்புகள்)
- சந்திர மண்டலம் (1937 – 2 பதிப்புகள்)
- சந்தோஷ மலர்

- சாந்தகுமாரி
- சியாமளநாதன் (1930 -2 பதிப்புகள்)
- சிலாசாஸனம்
- சுகந்த புஷ்பம் (1930)
- சுகுணபூஷணம்
- சுடர் விளக்கு
- சுதந்திரப் பறவை (1953)
- சோதனையின் கொடுமை (1933 – 2 பதிப்புகள்)
- செளபாக்கியவதி (1950)
- ஞான தீபம்
- தபால் வினோதம் (1945 – 2 பதிப்புகள்)
- தயாநிதி
- தியாகக் கொடி (1934 – 2 பதிப்புகள்)
- தூய உள்ளம் (1950)
- தெய்வீக ஒளி (1947 -2 பதிப்புகள்)
- தைரியலக்ஷ்மி (1952)
- நம்பிக்கைப் பாலம் (1951 -2 பதிப்புகள்)
- நவந்திகிருஷ்ணன் (1928 – 2 பதிப்புகள்)
- நளினசேகரன் அல்லது செருக்காலழிந்த சீமாட்டி (1930)
- நியாய மழை (1950)
- நிர்மல நீரோடை(1953)
- பக்ஷமாலிகா
- படகோட்டி
- படாடோபத்தின் பரிபவம் (1933 -2 பதிப்புகள்)
- பட்டமோ பட்டம்(1935 – 2 பதிப்புகள்)
- பத்மசுந்தரன் (1926 – 3 பதிப்புகள்)
- பரிமள கேசவன் (1932 – 2 பதிப்புகள்)
- பவித்திரப்பதுமை
- பாதாஞ்சலி (1951)
- பிச்சைக்காரக் குடும்பம் (1935 – 2 பதிப்புகள்)
- பிரதிக்கை

- பிரார்த்தனை (1945)
- பிரேம பிரபா (1936 – 2 பதிப்புகள்)
- புகழ் மாலை
- புதுமைக் கோலம் (1947)
- புத்தியே புதையல் (1934 – 2 பதிப்புகள்)
- பெண் தர்மம்
- பொங்கும் காதல் அல்லது மங்களபாரதி (1935 – 2 பதிப்புகள்)
- ப்ரதிபலன்
- ப்ரபஞ்ச லீலை (1950)
- ப்ரேமப்ரபா
- ப்ரேமாஸ்ரமம் (1950)
- மகிழ்ச்சி உதயம் (1938 – 4 பதிப்புகள்)
- மங்கள பாரதி
- மதுர கீதம் (1943 – 4 பதிப்புகள்)
- மலர்ந்த இதழ்
- மனசாட்சி (1950)
- மனத் தாமரை
- மாதவமணி
- மாயப் பிரபஞ்சம் (1937 – 2 பதிப்புகள்)
- மாலதி (1938 – 3 பதிப்புகள்)
- மூன்று வைரங்கள் (1932 -2 பதிப்புகள்)
- ராதாமணி (1927 – 4 பதிப்புகள்)
- ராஜமோஹன் (1936 – 2 பதிப்புகள்)
- ருக்மணிகாந்தன் (1930)
- ரோஜா மலர் (1951)
- வத்ஸகுமார் (1938)
- வாஞ்சல்யம் அல்லது வாக்குத் தத்தம் (1943 – 3 பதிப்புகள்)
- வாழ்க்கை தோட்டம்
- வாழ்க்கையின் நாதம் அல்லது வானக்குயில் (1938)
- வீர வசந்தா அல்லது சுயேச்சையின் பரிபவம் (1930)

- வீராங்கனை
- வெளுத்த வானம்
- வெற்றிப் பரிசு
- வைதேகி (1925 – 4 பதிப்புகள்)
- ஜயசஞ்சீவி (1934 – 4 பதிப்புகள்)
- ஜீவநாடி (1950)
- ஜீவியச்சுழல் (1938 -2 பதிப்புகள்)
- ஜெயபேரிகை
- ஸரஸராஜன்
- ஸாரமதி

சமூகப்பணிகள்

வை.மு.கோதைநாயகி மரபு முறையில் பயின்ற மருத்துவத் தாதியாக பணியாற்றினார். குறிப்பாக குழந்தைப்பேறுக்கு உதவுவதை தொடர்ந்து செய்துவந்தார்.

1948-ம் ஆண்டு ஜனவரி 30-ம் நாள் காந்தி மறைந்த பின்பு 13-ம் நாள் அவரது சாம்பல் நாடெங்கும் கடலில் கரைக்கப்பட்டது. சென்னையில் நடந்த சாம்பல் கரைப்பு நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்ட வை.மு.கோதைநாயகி காந்தியின் நினைவாக மார்ச் மாதம் 2-ம் நாளன்று மகாத்மாஜி சேவா சங்கம் என்ற சங்கத்தைத் திருவல்லிக்கேணியில் தொடங்கினார். அதன் வழியாக பெண்களுக்கு தையல் உட்பட தொழிற்கல்வி அளித்து அவர்களை பொருளியலுரிமை கொண்டவர்களாக ஆக்கும் பணிகளில் ஈடுபட்டார்.

வை.மு.கோதைநாயகியின் தேசிய சேவையைப் பாராட்டிக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அவருக்குச் செங்கல்பட்டுக்கு அருகே 3 ஏக்கர் நிலமும் மற்றொரு இடத்தில் 7 ஏக்கர் நிலமும் வழங்கிச்

விவாதங்கள்

கோதைநாயகி எழுதிய வைதேகி என்ற நாவலை வடுவூர் துரைசாமி ஐயங்கார் மனோரஞ்சினி இதழில் வெளியிட்டார். அது புகழ்பெற்றவே பொறாமை கொண்டு அதை தான் எழுதுவதாகச் சொல்லிக்கொண்டார். அதை வை.மு.கோதைநாயகி அம்மாள் எதிர்க்கவே நாவலை பாதியில் நிறுத்தி கைப்பிரதியையும் அழித்தார். வை.மு.கோதைநாயகி அம்மாள் அடம்பிடித்து மாமனாரை ஜகன்மோகினி இதழை வாங்கச் செய்து அதில் வைதேகியை வெளியிட்டு முழுமை செய்தார். இந்த நிகழ்வு வை.மு.கோதைநாயகி அம்மாள் பற்றி எழுதப்பட்ட பல குறிப்புகளில் காணப்படுகிறது.

வைதேகி நாவலை திருத்தம் செய்ய வடுவூர் துரைசாமி ஐயங்கார் ஒரு நாவலுக்கு ஐம்பது ரூபாய் கேட்டதாகவும், பின்னர் அந்நாவலை தானே எழுதியதாகச் சொல்லிக்கொண்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. ஜகன்மோகினி இதழ் தமிழின் முன்னணி பெண்கள் இதழான பின் மனோரஞ்சினி இதழ் விற்பனை பாதிக்கப்பட்டது. அதன்பின் வடுவூர் துரைசாமி ஐயங்கார் அதுவரை தன் இதழில் வெளிவந்த கோதைநாயகியின் கதைகள் யாவும் தான் எழுதியது என்று தன் இதழில் அறிக்கையிட்டு இனி அவர் எழுத முடியாது என்றும் குறிப்பிட்டதாக அரவிந்த் சுவாமிநாதன் "விடுதலைக்கு முந்தைய தமிழ்ச் சிறுகதைகள். பெண்ணெழுத்து" நூலில் கூறுகிறார். இந்த

சம்பவத்திற்குப் பிறகு தான் கோதைநாயகி அம்மாள் அதிக நாவலகளை எழுத ஆரம்பித்தார்.

"வாத்சல்யம் அல்லது வாக்குத் தத்தம்" என்பது தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவரான வை.மு. கோதைநாயகி அம்மாள் எழுதிய ஒரு நாவலாகும்.

இந்த நூல் பற்றிய முக்கியத் தகவல்கள்:

- ஆசிரியர்: வை.மு. கோதைநாயகி அம்மாள் (1901 - 1960).
- பதிப்பு: இந்த நாவல் 1943 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது.

- **பதிப்புகள்:** வெளியான காலத்திலேயே இது 3 பதிப்புகள் கண்டது, இது அதன் பிரபலத்தைக் காட்டுகிறது.
- **பின்னணி:** வை.மு.கோதைநாயகி அம்மாள் "நாவல் ராணி" என்று அழைக்கப்பட்டவர். இவர் சமூகக் கதைகள், குடும்பக் கதைகள், மற்றும் துப்பறியும் நாவல்களை எழுதி புகழ் பெற்றவர். இந்த நாவலும் அத்தகைய ஒரு சமூகக் குடும்ப நாவலாகும்.

இது தற்போது பழைய தமிழ் நூல்கள் பிரிவில், அரசு நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட நூல்களின் பட்டியலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

வைத்தமாநிதி முடும்பை கோதைநாயகி

பிறப்பு	1 திசம்பர் 1901 நீர்வனூர், பழைய செங்கல்பட்டு மாவட்டம், மதராசு தலைமகாணம், பிரித்தானிய இந்தியா (தற்போது காஞ்சிபுரம் மாவட்டம், தமிழ்நாடு, இந்தியா)
இறப்பு	20 பெப்ரவரி 1960 (அகவை 58) மதராசு, மதராசு மாநிலம் (தற்போது சென்னை, தமிழ்நாடு), இந்தியா
தொழில்	புதின எழுத்தாளர் , இதழாசிரியை
குடியுரிமை	இந்தியர்
வகை	புதினம்
துணைவர்	• பார்த்தசாரதி (தி. 1907)

விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபாடு

பத்திரிகையாளராக, நாவலாசிரியராக மட்டுமிருந்த வை.மு.கோ.வுக்கு அன்னி பெசன்ட் அம்மையார் மூலமாகத் தேசபக்தர், சமூகத் தொண்டர் அம்புஜம் அம்மாளின் நட்பு ஏற்பட்டது. தந்தை சீனிவாச ஐயங்கார் இல்லத்துக்கு 1925-ஆம் ஆண்டு மகாத்மா காந்தி வருகை தந்த போது வை.மு.கோதை நாயகி அம்மாள் காந்தியைச் சந்தித்தார். இந்நிகழ்வு வை.மு.கோவின் வாழ்க்கையில் பெரும் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. காந்தியின் எளிமையான தோற்றமும், ஆராவாரமற்ற அவரது உறுதியான நாவன்மையும் அம்மையாரை மிகவும் கவர்ந்தது. பட்டாடையே உடுத்திப் பழக்கப்பட்ட வை.மு.கோ. அது முதல் கதர் புடவையையே அணியத்தொடங்கினார். மங்கல நாணைத் தவிர ஆடம்பரமான அணிகலன்களைத் தவிர்த்து, வேறு நகைகளை அணிவதில்லை என்று உறுதி பூண்டு அதையும் இறுதி வரையில் கடைப்பிடித்தார். பின்பு அம்புஜம் அம்மையார், ருக்மணி இலட்சுமிபதி, வசுமதி இராமசாமி ஆகியவர்களுடன் இணைந்து சமூக சேவையில் ஈடுபட்டார்.

1931-இல் மகாத்மா காந்தி கள்ளுக்கடை மறியலில் ஈடுபட வேண்டும் என்று அழைப்பு விடுத்தபோது அம்மையார் அதை ஏற்று திருவல்லிக்கேணியில் தற்போதைய பெசன்ட் ரோட்டில் திருமலாச்சாரி பள்ளி இருக்குமிடத்தின் அருகே இருசப்ப கிராமணித் தெருவில் இருந்த கள்ளுக்கடை முன் மறியல் செய்தார். சென்னை சைனா பஜாரில் தடையை மீறி ஊர்வலம் சென்றதால், தலைவர்கள் பலருடன் கோதைநாயகியும் கைது செய்யப்பட்டார். ஆறு மாதச் சிறைத் தண்டனையும் நூறு ரூபாய் அபராதமும் விதிக்கப்பட்டது.

அபராதம் கட்ட மறுத்ததால் கூடுதலாக நான்கு வாரம் சிறைத் தண்டனை அம்மையாருக்கு விதிக்கப்பட்டது.

1932-இல் 'லோதியன் கமிஷனுக்கு' எதிராக நடந்த போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டும், அன்னியத் துணி எதிர்ப்பு இயக்கத்தில் கலந்துகொண்டதற்காகவும் கோதையை வேலூர் சிறையில் அடைத்தார்கள். ஓர் எழுத்தாளர் என்ற முறையில் சிறையில் இருந்த காலத்தைப் பயனுள்ளதாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். ஒவ்வொரு கைதியையும் தனித்தனியாகச் சந்தித்து அவர்கள் சிறைக்குள் தள்ளப்பட்ட காரணங்களைக் கேட்டு அவற்றை நாவலாக எழுதத் தொடங்கினார். சிறைக்கைதிகளை வன்முறை பாதையிலிருந்து திசை திருப்பி காந்திய பாதைக்குக் கொண்டு செல்ல முயன்றார். அதில் ஓரளவு வெற்றியும் பெற்றார். சிறையில் இருந்தபோது "சோதனையின் கொடுமை", "உத்தமசீலன்" ஆகிய புதினங்களை எழுதினார். இவர் சிறையில் இருந்த போது ஜகன்மோகினி இதழை இவரின் கணவர் வை.மு.பார்த்த சாரதி தொடர்ந்து நடத்தினார்.

மறக்க முடியாத மங்கைகள்

'நாவல் அரசி' வை மு கோதை நாயகி
திருவேங்கிமலை சரவணன்

அந்தப் பெண்ணுக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியாது. காரணம் அவள் பள்ளிக்கூடம் பக்கமே போனதில்லை.

ஆனாலும் அவள் ஒரு கதை எழுதினாள். அதைப் படித்த ஆயிரக்கணக்கான வாசகர்கள் மயங்கிப் போனார்கள். படிப்பவர்களைக் கட்டிப்போடும் வசீகரம் அந்த எழுத்தில் இருந்ததைக் கண்டு எழுத்துலகமே பிரமித்தது. அவள் எழுதிய

துப்பறியும் கதைகளைப் படித்து பெண்கள் அதிர்ந்தார்கள்.
அந்தப் பெண்ணின் பெயர் வை.மு.கோதைநாயகி.

எழுதப் படிக்கத் தெரியாத வை.மு.கோதைநாயகியால் எப்படி
இப்படியரு நாவலை எழுத முடிந்தது?

இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஈடுஇணையற்ற பெண் எழுத்தாளர்
என்று போற்றப்பட்டவர் வை.மு.கோதைநாயகி. நமது
இந்திய சுதந்திரத்திற்காக போராடியவர். மேடைப் பேச்சாளர்,
கவிஞர், நாவலாசிரியர் சமூகநல ஊழியர், பத்திரிகை
ஆசிரியர் இப்படி பல முகங்கள் வை.மு.கோதைநாயகிக்கு
உண்டு. அவர் எழுதிய காலத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான
வாசகர்களைப் பெற்றவர். எழுதியதைப் போலவே வாழ்ந்தும்
காட்டியவர். பொதுவாழ்வில் மட்டுமல்லாமல் தனது சொந்த
வாழ்க்கையிலும் கடைபிடித்தவர்.

செங்கல்பட்டு மாவட்டம் நீர்வளூர்தான் கோதைநாயகியின்
சொந்த ஊர். வெங்கடாச்சாரி_பட்டம்மாள் தம்பதியருக்கு
1.12.1901_ல் மகளாகப் பிறந்தவர். வைணவ
குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இவர் சின்ன வயதில் கோதை என்றும்
ஆண்டாள் என்றும் செல்லமாக அழைக்கப்பட்டவர்.

சிறுவயதிலே திருமணம் செய்து வைக்கும் வழக்கம் இருந்த
காலம். அதனால் ஐந்து வயதான கோதை நாயகியை ஒன்பது
வயது சிறுவன் வை.மு.பார்த்தசாரதிக்குத் திருமணம் செய்து
வைத்தனர்.

சிறுவயதிலேயே மற்றவர்கள் ரசிக்கும் அளவிற்கு கதைகளைக்
கூறும் திறன் கோதைநாயகிக்கு இருந்தது. மனைவியின் கதை
சொல்லும் திறனைக் கண்ட கணவர் பார்த்தசாரதி, அவருக்கு
புராணம், மந்திரங்கள் சொல்லிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தார்.

ஆரம்ப காலத்தில் சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளுக்கு பழைய
கதைகளைச் சொல்லி வந்தார். இவர் கதை சொல்லும்

அழகைக் கண்டு, பெரியவர்களும் வந்து உட்கார்ந்து கேட்கத் தொடங்கிவிட்டனர்.

விக்கிரமாதித்தன் கதையிலிருந்து தெனாலிராமன் கதை வரை எல்லாவற்றையும் சொல்லித் தீர்த்துவிட்டார். குழந்தைகளுக்கு இனி புதிய புதிய கதைகளாக எதைச் சொல்வது என்று யோசித்து, அவராக கற்பனை செய்து, மிக அழகழகான கதைகளைச் சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டார். இப்படித்தான் இவருக்குக் கதை எழுதும் ஆசையே வந்தது.

பெண் என்பதால் பள்ளி செல்வது மறுக்கப்பட்ட காலம் அது. அதனால் கோதைநாயகி பள்ளிக்கூடம் போகவில்லை. அதனால் அவருக்கு எழுதப் படிக்கவும் தெரியாது.

ஆனால், வீட்டில் எப்போதும், திருவாய்மொழி, பாசுரங்கள் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கும். அவை அவரது மனத்தில் நீங்காமல் குடிகொண்டதால் தமிழ்நடை அவருக்கு சரளமாக வரத் தொடங்கியது. ஆனால் அவரால் எழுதமுடியாது. இவர் சொல்லச்சொல்ல எழுதச் சொன்னார். அப்படி அவர் சொல்லி பட்டம்மாள் எழுதி உருவானதுதான் 'இந்திரமோகனா' என்ற முதல் நாவல்.

கதை எழுதத் தொடங்கியதும் கோதைநாயகிக்குப் புதிது புதிதாக கதைகள் எழுதும் ஆற்றல் வரவேண்டும் என்பதற்காக, அவரது கணவர் கோதைநாயகியைப் பல நாடகங்களுக்கு அழைத்துச் சென்றார். பெண்கள் நாடகம் பார்க்க வராத காலமாக இருந்தும், துணிந்து மனைவியை நாடகங்களுக்கு அழைத்துப் போனார். அதன் விளைவு கோதைநாயகி தானே ஒரு நாடகத்தை உருவாக்கத் தொடங்கிவிட்டார். தன் தோழி பட்டமாஸிடம் சொல்லச்சொல்லி, அந்த நாடகத்தை எழுதி முடித்தார்.

இதனைத் தொடர்ந்து பட்டம்மாளிடமே அவர் தமிழை எழுதவும் படிக்கவும் கற்கத் தொடங்கினார்.

அந்தக் காலத்தில் பெண்கள் கதை எழுதுவது, பத்திரிகை நடத்துவது என்பது பலரால் ஜீரணிக்க முடியாத விஷயங்களாக இருந்தன. அடுப்பு ஊத வேண்டிய பெண்ணுக்கு இப்படிப்பட்ட அதிகப் பிரசிங்கித்தனமான வேலைகள் எதற்கு என்று பெண்களே எண்ணிய காலம் அது.

இந்த இரண்டு வேலைகளையும் கோதைநாயகி துணிந்து செய்தார். அதனால் அவர் தெருவில் நடந்து போகும்போது, அவர் மீது காறி உமிழ்ந்தவர்கள் ஏராளம். அதை கோதை நாயகி ஒரு பொருட்டாகக் கருதாமல் தொடர்ந்து எழுதினார்.

‘ஜகன்மோகினி’ என்ற பத்திரிகையைத் தொடங்கினார். பலர் பலத்த எதிர்ப்பு காட்டினர் என்றாலும், மக்களுக்கு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்த பத்திரிகைதான் நல்ல வழி என்று பின்வாங்க மறுத்தார்.

அவருக்குத் தெரிந்த பலரே ‘ஜெகன்மோகினி’ பத்திரிகையைக் கொளுத்தினர். இன்னும் சிலர் அவர் கண்ணெதிரிலேயே கொளுத்தி அவர்மீது வீசினர். இதைக் கண்டு கோதைநாயகி அஞ்சவில்லை. தைரியத்தோடு எதிர்கொண்டார். அதுதான் அவர் பிற்காலத்தில் செய்த சீர்திருத்தங்களுக்கு மூலகாரணமாக இருந்தது. “கொளுத்துவதற்காகவாவது என் பத்திரிகையை வாங்குகிறார்களே, அந்த வகையில் சந்தோசம்தான்” என்று சிரித்துக்கொண்டே மற்றவர்களிடம் சொன்னார்.

எழுத்துலகில் கோதைநாயகி பெற்ற பெரிய புகழைக் கண்டு பலர் பொறாமை கொண்டனர். ஆனால் சுத்தானந்த பாரதி அவரை ‘நாவல் ராணி’ என்று பாராட்டினார்.

தமிழ்நாட்டில் 'ஜகன்மோகினி' முன்னணிப் பத்திரிகைகளுள் ஒன்றாக முன்னேறியது. கோதை நாயகியின் பல நாவல்கள் ஜகன்மோகினி மூலம்தான் தமிழ் உலகம் பெற்றது. இந்து, முஸ்லிம் ஒற்றுமை, பெண் விடுதலை, தேசபக்தி, மதுவிலக்கு, விதவை திருமணம் ஆகியவற்றை நாவல்கள் மூலம் வலியுறுத்தி எழுதினார்.

தமிழ் நாவலின் தொடக்க காலத்தில்தான் கோதைநாயகி வாழ்ந்ததும் எழுதியதும். தனது படைப்புகளைப் படிப்பவர்கள் மனதைக் கொள்ளைகொள்ளும் வசீகரம் அவரது எழுத்தில் இருந்தது. ஒவ்வொரு நாவல்களும் ஒவ்வொருவிதமாக இருக்கும். அவர் எழுதிய 115 நாவல்களும் 1115 விதங்களில் இருந்தன. யாருக்கும் கைவராத இயல்பு இது.

கோதைநாயகியின் கதைகளை முதலில் வடுவூர் துரைசாமி ஐயங்கார் தமது 'மனோரஞ்சனி' இதழில் வெளியிட்டு ஊக்கம் தந்தார். 1925-ல் கோதைநாயகி பொறுப்பில் 'ஜகன்மோகினி' என்ற இதழ் வெளிவரத் தொடங்கியது. அதில் அவரது நாவல்கள் தொடர்ந்து பிரசுரமாக, அதன் சர்குலேஷன் எண்ணிக்கை உயரத் தொடங்கியது. சக்கைபோடுபோட்டு வடுவூரார் நடத்தி வந்த 'மனோரஞ்சனி' தேக்கநிலையை அடைந்து இதை அவரால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

"நான்தான் வை.மு. கோதை நாயகிக்காக வைதேகி நாவலை எழுதிக் கொடுத்தேன். இனிமேல் வைதேகி ஜகன்மோகினியில் தொடராது" என்று 'மனோரஞ்சனி'யில் வடுவூரார் குறிப்பிட்டு இருந்தன. வாசகர்கள் இதை நம்பவில்லை. அதற்கு ஏற்றாற்போல் வைதேகி ஜகன்மோகினியில் தொடர்ந்து வந்து ஏராளமான வாசகர்களைப் பெற்றார் கோதை நாயகி.

அந்தக் காலத்தில் கோதை நாயகி மேடை ஏறினால், அவர் பேச்சைக் கேட்க மாபெரும் கூட்டம் கூடும். பேசும்போது இடையிடையே குட்டிக் குட்டிக் கதைகளைச் சொல்லி கூட்டத்தை ஆடாமல் அசையாமல் உட்கார வைக்கும் திறன் அவரிடமிருந்தது.

கர்நாடக இசையில் வை.மு.கோவுக்கு இருந்த ஆற்றல் அளவிடற்கரியது. அவரது குரல் வளம், உச்சரிப்பு, பாடும் திறன் பலரை அவர் பாட்டுக்கு அடிமையாக்கியிருந்தது. அவர் பாடியதோடு மட்டுமல்லாமல் பல இளம் இசைக்கலைஞர்களையும் ஊக்குவிக்கத் தொடங்கினார். அந்த வரிசையில் முதலிடம் பெற்றவர்தான் டி.கே. பட்டம்மாள்.

எழுத்துலகிலும் இசை உலகிலும் இந்தளவிற்கு ஒருசேரப் புகழ் பெற்றவர் யாருமே இல்லை.

ஒருமுறை வேலூரில் ராஜாஜி தலைமையில் பேசும் வாய்ப்பு கோதைக்குக் கிடைத்தது. ராஜாஜியை முதன்முதலாக அப்போதுதான் சந்திக்கிறார். மடைதிறந்த வெள்ளம் போல் அவர் பேசும்பேச்சைக் கேட்டு மயங்கியவர், “இனிமேல் நான் பேசும் இடங்களில் எல்லாம் நீயும் வந்து பேசு” என்று ராஜாஜி அன்பாக உத்தரவிட்டார். அதன்பிறகு ராஜாஜி பேசிய பின்னர் கோதை பேசுவது என்று பல இடங்களில் நடந்தேறியது.

1932_இல் ‘லோதியன் கமிஷன்’க்கு எதிராக நடந்த போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டதற்காக கோதையை வேலூர் சிறையில் அடைத்தார்கள்.

சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு சிறை சென்ற முதல் பெண் எழுத்தாளர் இவர்தான். ஒரு எழுத்தாளர் என்ற முறையில் சிறையில் இருந்த காலத்தைப் பயனுள்ளதாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். ஒவ்வொரு கைதியையும் தனித்தனியாக சந்தித்து அவர்கள் சிறைக்குள் தள்ளப்பட்ட

காரணங்களைக் கேட்டு அவற்றை நாவலாக எழுதத் தொடங்கினார். சிறைக்கைதிகளை வன்முறை பாதையிலிருந்து திசை திருப்பி காந்திய பாதைக்குக் கொண்டு செல்ல முயன்றார். அதில் ஓரளவு வெற்றியும் பெற்றார்.

சிறையில் இருந்தபோது எழுதிய நாவல்தான் 'சோதனையின் கொடுமை'. ராஜாஜி இதைப் படித்துவிட்டுப் பாராட்டினார்.

லட்சக்கணக்கான வாசகர்களின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்த கோதையின் நாவல்கள் பல பிற்காலத்தில் திரைப்படங்களாக எடுக்கப்பட்டன.

ராஜமோஹன், தியாகக்கொடி, நளினசேகரன், சித்தி. போன்ற படங்கள் அவற்றில் சில.

திருமணத்திற்குப்பின் 'நடிக்கமாட்டேன்' என்று சொல்லிவிட்டு அமெரிக்கா போய்விட்டு, பத்மினி திரும்பி வந்து நடித்த படம்தான் 'சித்தி' இந்த படம் ஆறு விருதுகளை அள்ளித் தந்தது. சிறந்த கதையாசிரியர் விருது கோதைநாயகிக்கு வழங்கப்பட்டது.

ஆனால், இந்த விருது வாங்கும்போது அவர் உயிருடன் இல்லை. தன் மகன் ஸ்ரீனிவாசன், 38 வயதிலேயே விஷக்காய்ச்சலால் இறந்துவிட்ட துக்கம் அவரை படுத்த படுக்கையாக்கிவிட்டது. இந்தத் துக்கத்தின் விளைவு மகன் இறந்த நான்கு ஆண்டுகளில் (20.02.1960) சாவு இவரையும் அழைத்துக் கொண்டது.

துப்பறியும் நாவல் எழுதிய முதல் தமிழ்ப்பெண் எழுத்தாளர். 115 நாவல்களை எழுதி தமிழ் இலக்கியத்தில் அழியா இடம் பெற்றவர். மேடைப் பேச்சால் கூட்டம் கூட்டியவர். இசையால் பலரை கட்டிப் போட்டவர் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந்தத் தேசத்திற்கு சுதந்திரம் வேண்டி போராடி

சிறை சென்ற தியாகி என்று பல சாதனைகள் அவர் பெயரை உச்சரிக்கச் செய்து கொண்டே இருக்கின்றன.

நன்றி : திருப்பூர் கிருஷ்ணன் கோதை நாகையின் இலக்கியப் பாதை

"வாழ்க்கையின் நாதம் அல்லது வானக்குயில்" என்பது புகழ்பெற்ற தமிழ் எழுத்தாளர் வை.மு. கோதைநாயகி அம்மாள் எழுதிய ஒரு நாவல் ஆகும். இது 1938-ஆம் ஆண்டு வெளியானது.

நூல் பற்றிய தகவல்கள்:

- ஆசிரியர்: வை.மு. கோதைநாயகி அம்மாள் (1901-1960).
- வகை: நாவல்.
- வெளியான ஆண்டு: 1938.
- சிறப்பு: இவர் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் சிறப்பான துப்பறியும் மற்றும் சமூக நாவல்களை எழுதியவர்.

இவர் "ஜகன்மோகினி" என்ற இதழின் ஆசிரியராகவும் இருந்தார். இவரது நாவல்கள் அக்கால சமூகச் சூழலை பிரதிபலிப்பனவாக அமைந்தன.

வை.மு. கோதைநாயகி அம்மாள் (Vai.Mu.Kothainayaki Ammal) எழுதிய நாவல்களில் "ப்ரபஞ்ச லீலை" (Prapancha Leelai) என்பதும் ஒன்றாகும்.

புத்தகம் பற்றிய முக்கிய தகவல்கள்:

- ஆசிரியர்: வை.மு. கோதைநாயகி அம்மாள் (1901-1960).

- **பதிப்பு ஆண்டு:** இந்த நாவல் 1950-ஆம் ஆண்டு வெளியானது.
- **பின்னணி:** இவர் நவீனத் தமிழில் தொடக்ககால எழுத்தாளர்களில் முக்கியமானவர், 115-க்கும் மேற்பட்ட நாவல்களை எழுதியுள்ளார்.

வை.மு. கோதைநாயகி அம்மாள் பற்றி:

இவர் ஜகன்மோகினி என்ற இதழை நடத்தி, அதில் தன் நாவல்களைத் தொடர்கதையாக வெளியிட்டவர். பெண்களின் விடுதலைக்காகவும், சமூக சீர்திருத்தத்திற்காகவும் குரல் கொடுத்தவர். இவரின் பெரும்பாலான நாவல்கள் அக்காலத்தில் மிகவும் பிரபலமானவை.

குறிப்பு: ப்ரபஞ்ச லீலை நாவலின் விரிவான கதைச் சுருக்கம் பொது இணையத் தளங்களில் அரிதாகவே கிடைக்கிறது, இது பெரும்பாலும் பழைய தமிழ் நாவல் பட்டியல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

"கோதையர் திலகம்"

வை.மு.கோதைநாயகி

Kannan Natarajan

https://groups.google.com/g/mintamil/c/hd2luRWIJ_I

"ஆணாதிக்கம்" என்ற குற்றச்சாட்டு இன்று பரவலாக
ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

நூறாண்டுகளுக்கு முன்பும் ஆணாதிக்கம் இல்லாமலில்லை.

பெண்ணுக்கு அநீதி இழைக்கப்படுவது அதிகம் என்றாலும்
ஓர் ஆணின் வெற்றிக்குப் பின்னால் பெண் ஒருத்தி
இருப்பாள் என்று பெருமையாகக் கூறுவது
ஆண்களிடம்தான் அதிகம்.

பெண்ணின் மேம்பாட்டுக்குப் போராட்டம் நடத்தி வெற்றி
கண்ட வீர மகளிரைப் பற்றி இன்றைய சமூகம்
அறிந்துகொள்வது அவசியம்.

புதுமைப் பெண்ணாய் உருவெடுத்த வை.மு.கோதைநாயகி
அம்மாள், என்.எஸ்.வேங்கடாச்சாரியார் - பட்டம்மாள்
தம்பதிக்கு 1901ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 1ஆம் தேதி
இரண்டாவது குழந்தையாகப் பிறந்தார்.

குலதெய்வமான திருக்கோனூர் பெருமானின் பெயர்
வைத்தமாநிதி.

முடும்பை என்பது அவர்களின் பூர்வீக ஊர்.

வைத்தமாநிதி, முடும்பை என்ற இவற்றின் முதல்
எழுத்துகளைச் சேர்த்து வை.மு. என்ற எழுத்துகள்
அமைந்தன.

வை.மு.கோ.வுக்கு அவர் மாமியார்தான் தெலுங்கு மொழியை முதன் முதலில் கற்றுத் தந்தார்.

பள்ளி, கல்லூரி செல்லாமலேயே கல்வி அறிவை வளர்த்துக்கொள்ளப் பெரிதும் ஆதரவு தந்தவர்கள் அவரது கணவரும் மாமியாரும் தான்.

கற்பதை எளிதாகப் புரிந்துகொண்டு வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் இயற்கையிலேயே அமையப்பெற்ற கோதைநாயகி அம்மாள், தன் தோழி பட்டம்மாள் உதவியுடனும், கணவர் ஆதரவுடனும் தமிழ் கற்றுக்கொள்ளத் தொடங்கினார்.

தன் சிறிய தகப்பனார், திருத்தேரி இராகவாச்சாரியாரிடம் நாலடியார், தேவாரம், திருவாசகம், கம்பராமாயணம், திருவாய்மொழி முதலிய பல தமிழ் இலக்கியங்களைக் கற்றார்.

வை.மு.கோவின் வெற்றிக்கு அவர் செயல்கள் அனைத்திலும் கை கொடுத்து நின்றவர் கணவர் பார்த்தசாரதிதான்.

பால்ய விவாகச் சட்டம் தடைசெய்யப்படாத காலத்தில், பார்த்தசாரதிக்கும் வை.மு.கோதைநாயகி அம்மாளுக்கும் 1907ஆம் ஆண்டு (அம்மையாருக்கு ஐந்தரை வயது, கணவருக்கு ஒன்பது வயது) திருமணம் நடைபெற்றது.

திருமணத்தின்போது வை.மு.கோ.பள்ளி சென்று படித்தவரில்லை.

பார்த்தசாரதி, வை.மு.கோ.வைக் கல்வி கற்கச் செய்தார்.

சுருக்கெழுத்துத் தேர்வில் முதல் மாணவராகத் தேர்வு
பெற்றதற்காகக் கிடைத்த தங்கப் பேனாவை, தன் துணைவி
கோதைநாயகிக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கினார்.

ஆனால் அந்தப் பேனா தொலைந்துவிட்டது.

அதனால் அம்மையாரின் ஆறாத துக்கத்தைக் கண்ட
பார்த்தசாரதி, ஆறுதல் கூறித் தேற்றினார்.

சமூக மறுமலர்ச்சிக்கும், பெண்கள் முன்னேற்றத்துக்கும்
ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் அவருடைய
கற்பனை வளமும் சேர்ந்து எழுத வேண்டும் என்ற
ஆவலைத் தூண்டின.

சுற்றுப்புறக் குழந்தைகளின் வற்புறுத்தலுக்காக புதிய புதிய
கதைகள் சொல்வதற்காக "இட்டுக்கட்டி"க் கதை சொல்லும்
கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

அதற்காகக் கற்பனை செய்யும்போது நாவல் எழுதும் ஆர்வம்
பிறந்தது. அவர் எழுதத் தொடங்கிய காலத்தில் தமிழில்
புதினங்கள் மிகக் குறைவு.

வெளி வந்தவையும் துப்பறியும் நாவல்கள்தான்.

வடுவூர் துரைசாமி ஐயங்கார் தன் நாவல்களைத் தொடர்ந்து
வெளியிட "மனோரஞ்சனி" என்ற மாத இதழைத்

தொடங்கினார்.

வை.மு.கோ.வின் படைப்புகளை வெளியிடவும்
"மனோரஞ்சனி" இதழ் போல் மாத இதழ் ஒன்றைத்
தொடங்க யோசனை கூறினார் வடுவூரார்.

அந்த யோசனையைச் செயலாக்க இதழ் ஒன்று தொடங்கும்
ஆர்வம் அம்மையாருக்கு ஏற்பட்டது.

அந்த நேரத்தில் வெளிவராமல் நின்று போயிருந்த
"ஜகன்மோகினி" என்ற இதழை விலைக்கு வாங்கி 1925ஆம்
ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் அதே பெயரில் வெளியிடத்
தொடங்கினார்.

கோதைநாயகி அம்மாளின் முதல் நாவலான "வைதேகி"
எழுத்துப் பிரதியை, பிழைதிருத்தித் தருவதாகக் கூறி
வாங்கினார் வடுவூரார்.

"ஜகன்மோகினி" இதழ் வெளிவரத் தொடங்கியவுடன்
வடுவூராரின் "மனோரஞ்சனி" துவண்டு விட்டது.

இதனால் பொறாமை கொண்ட வடுவூரார் அம்மையாரைப்
பலவாறாகப் பயமுறுத்தி, நான்தான் வை.மு.கோவுக்காக
"வைதேகி" நாவலை எழுதுகிறேன். அவருக்கு எழுத வராது.
இனி நான் தொடர்ந்து எழுதித் தரமாட்டேன் என்று ஓர்
அறிக்கையையும் "மனோரஞ்சனி" இதழில் வெளியிட்டார்.

வாசகர்களிடையே இந்த அவதூறு செய்தி பரவியது.

குழப்பம் ஏற்பட்டது என்றாலும் வாசகர்கள் வடுவூரார்
கூற்றை நம்பவில்லை.

அம்மையாரும் அஞ்சவில்லை.

தன் நினைவாற்றல் சக்தி கொண்டு "வைதேகி"யைத்
தொடர்ந்து எழுதி வெளியிட்டதால் வடுவூரார் கூற்று
பொய்யானது.

"ஜகன்மோகினி"யின் புகழ் மேலும் ஓங்கியது.

வை.மு.கோ.வின் எழுத்தாற்றல் தமிழ் வாசகர்களிடையே
பரவியது.

அதனால் அம்மையார், ஜகன்மோகினியில் பல்வேறு
பகுதிகளையும் மற்ற இதழ்கள் போல் வெளியிடலானார்.

பிரபல எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளையும்
வெளியிட்டார்.

விற்பனை கூடியது.

1937ஆம் ஆண்டு சொந்த அச்சகம் உருவானது.

பத்திரிகையாளராக, நாவலாசிரியராக மட்டுமிருந்த
வை.மு.கோ.வுக்கு அன்னி பெசன்ட் அம்மையார் மூலமாக
தேசபக்தர், சமூகத் தொண்டர் அம்புஜம் அம்மாள் நட்பு
ஏற்பட்டது.

தந்தை சீனிவாச ஐயங்கார் இல்லத்துக்கு மகாத்மா காந்தி வருகை தந்தார்.

வை.மு.கோ., காந்தியைச் சந்தித்தார்.

வை.மு.கோவின் வாழ்க்கையில் பெரும் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது.

பட்டாடையே உடுத்திப் பழக்கப்பட்ட வை.மு.கோ. அதுமுதல் கதர் புடவையையே அணியத்தொடங்கினார்.

மங்கல நாளைத் தவிர ஆடம்பரமான அணிகலன்களைத் தவிர்த்து, வேறு நகைகளை அணிவதில்லை என்று உறுதி பூண்டு அதையும் இறுதி வரையில் கடைப்பிடித்தார்.

பின்பு அம்புஜம் அம்மையார், ருக்மணி இலட்சுமிபதி, வசுமதி இராமசாமி ஆகியவர்களுடன் இணைந்து சமூக சேவையில் ஈடுபட்டார்.

1931 மகாத்மா கள்ளுக்கடை மறியலில் ஈடுபட வேண்டும் என்று அழைப்பு விடுத்தபோது திருவல்லிக்கேணி இருசப்ப கிராமணித் தெருவில் இருந்த கள்ளுக்கடை முன் மறியல் செய்தார்.

சென்னை சைனா பஜாரில் தடையை மீறி ஊர்வலம் சென்றதால், தலைவர்கள் பலருடன் அம்மையாரும் கைது செய்யப்பட்டார்.

ஆறு மாதச் சிறைத் தண்டனையும் நூறு ரூபாய் அபராதமும் விதிக்கப்பட்டது.

அபராதம் கட்ட மறுத்ததால் கூடுதலாக நான்கு வாரம் சிறைத் தண்டனை அம்மையாருக்கு விதிக்கப்பட்டது.

சிறையில் இருந்த "ஜகன்மோகினி"யை அவர் கணவர் பார்த்தசாரதி வெளியிட்டு வந்தார்.

பத்திரிகைக்குக் கதை இல்லையே என்று கணவர் கவலைப்படாமல் இருக்க, சிறைக் காவலர்களுக்குத் தெரியாமல் நாவல் எழுதி அனுப்பினார்.

அவ்வாறு எழுதப்பட்ட நாவல்தான் "உத்தமசீலன்".

இரண்டாவது உலகப்போரின் போது யுத்த பீதி காரணமாக மக்களை நகரை விட்டு வெளியேறப் பிரசாரம் செய்தபோது "ஜகன்மோகினி" அச்சகத்தோடு சென்னைக்கு அடுத்த செங்கல்பட்டு அருகேயிருந்த சிங்கபெருமாள் கோயில் எனப்படும் சிற்றூரில் குடியேறினார்.

ஜகன்மோகினி வெற்றிக்கு அதில் சித்திரம் வரைந்த சாமுவேல் என்ற ஓவியர் இறுதிவரை ஜகன்மோகினி சிறப்பாக வெளிவர உறுதுணையாக இருந்தார்.

நாடு விடுதலை அடைந்தவுடன் மீண்டும் சென்னைக்கே "ஜகன்மோகினி" அலுவலகத்தையும் அச்சகத்தையும் அம்மையார் கொண்டு வந்தார்.

வை.மு.கோ. தன் வாழ்நாளில் 115 நாவல்களை எழுதியுள்ளார்.

விதவை பிரச்னை, கணவரால் கைவிடப்பட்ட பெண்களின் துயரம், கைம்பெண்ணின் வாழ்க்கைப் போராட்டம் முதலிய பெண்களின் அவலங்களைச் சித்திரித்து அவற்றை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கான வழிவகைகளையும் தெரிவித்தார்.

இந்திய விடுதலைக்கு முன்பு தேசிய நோக்குடன் எழுதப்பட்ட நாவல் வரிசையில் வை.மு.கோ. நாவல்களைத் திறனாய்வாளர்கள் இணைக்காதது சரியான திறனாய்வாகாது.

தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தில் வை.மு.கோ. அம்மையார் அழியா இடம் பெற்றவர் என்பதே உண்மை.

மகாகவி பாரதியாரின் பாராட்டைப் பெற்றது அம்மையார் செய்த பெரும்பேறு.

வை.மு.கோ. இனிய குரலில் பாடுவதை மெய்மறந்து பாரதியார் இரசித்ததாகக் கூறுவார்கள்.

வை.மு.கோ.வின் நாவல்களில்,

- அநாதைப்பெண்
- தியாகக்கொடி
- இராஜ்மோகன்

• நளினசேகரன்

ஆகிய நாவல்கள் திரைப்படமாகத் தயாரிக்கப்பட்டன.

கணவன் - மனைவி என்றால் இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்று எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்து காட்டிய கோதையர் திலகம் வை.மு.கோ. 1960ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 20ஆம் தேதி இயற்கை எய்தினார்.

கலைமாமணி விக்கிரமன்
நன்றி:- தினமணி

சுதந்திர போராட்டத்தில்

வை.மு. கோதைநாயகி

<https://vijayabharatham.org/%E0%AE%9A%E0%AF%81%E0%AE%A4%E0%A%E%A8%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%BF%E0%AE%B0-%E0%AE%AA%E0%AF%8B%E0%AE%B0%E0%AE%BE%E0%AE%9F%E0%AF%8D%E0%AE%9F%E0%AE%A4%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%BF%E0%AE%B2%E0%AF%8D-%E0%AE%B5/>

வை.மு.கோதைநாயகி, டிசம்பர் 1, 1901ம் ஆண்டு, செங்கல்பட்டு மாவட்டம், நீர்வனூரில் வாழ்ந்த என். எஸ். வெங்கடாச்சாரி, பட்டம்மாள் ஆகியோருக்கு இரண்டாவது குழந்தையாகப் பிறந்தார்.

வைணவ குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இவரை சிறு வயதில் கோதை என்றும் ஆண்டாள் என்றும் செல்லமாக அழைத்தனர். பிறந்த ஒரு வயதிலேயே தனது தாயை இழந்தார். அதனால் அவரது

பாட்டி வேதவல்லி அம்மாளும் அவரது சிற்றப்பா மனைவியான கனகம்மாளும் அவரை வளர்த்தனர். தன்சிற்றப்பாதிருத்தேரி ராகவாச்சாரியாரிடம் நாலடியார், தேவாரம், திருவாசகம், கம்பராமாயணம், திருவாய்மொழி முதலிய பல தமிழ் இலக்கியங்களைக் கற்றார்.

சிறுவயதிலே திருமணம் செய்து வைக்கும் வழக்கம் இருந்த காலம் என்பதால் 1907ல் கோதைநாயகிக்கு ஐந்தரை வயதானபோது திருவல்லிக்கேணியில் வசித்து வந்த வை.மு. சீனிவாச ஐயங்காரின் மூன்றாவது மகனான வை.மு. பார்த்தசாரதிக்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்தனர். அக்குடும்ப உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தங்களது பெயருக்கு முன்னால் வை.மு. என்ற எழுத்துக்களைச் சேர்த்துக்கொண்டனர். வைத்த மாநிதி என்பது அக்குடும்பத்தினரின் குலதெய்வமான திருக்கோளூர் பெருமானின் பெயராகும். முடும்பை என்பது அவர்களின் பூர்வீக ஊராகும். கோதை நாயகியையும் திருமணத்துக்குப் பின்னர் 'வை.மு.' என்ற குடும்பப்பெயரை இணைத்து வை.மு. கோதைநாயகி என அழைத்தனர். கோதை நாயகியின் வெற்றிக்கு அவரது செயல்கள் அனைத்திலும் கை கொடுத்து நின்றவர் கணவர் பார்த்தசாரதி தான். திருமணத்தின்போது கோதைநாயகி பள்ளி சென்று படித்தவரில்லை. பார்த்தசாரதி, அவரைக் கல்வி கற்கச் செய்தார். கோதைநாயகி, தனது மாமியாரிடம் தெலுங்கு மொழியைக் கற்றார்.

தொடக்கக் காலத்தில் சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளுக்கு பழங்கதைகளைச் சொல்லி வந்தார். சிறுவயதிலேயே மற்றவர்கள் ரசிக்கும் அளவிற்கு கற்பனைக் கதைகளைக் கூறும் திறன் கோதைநாயகிக்கு இருந்தது. இதனைக் கண்ட அவரது கணவர், அவரிடம் காணப்பட்ட படைப்பாற்றலை

தொடக்கக் காலத்தில் சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளுக்கு பழங்கதைகளைச் சொல்லி வந்தார். சிறுவயதிலேயே மற்றவர்கள் ரசிக்கும் அளவிற்கு கற்பனைக் கதைகளைக் கூறும் திறன் கோதைநாயகிக்கு இருந்தது. இதனைக் கண்ட அவரது கணவர், அவரிடம் காணப்பட்ட படைப்பாற்றலை

ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு மனைவியை பல நாடகங்களுக்கு அழைத்துச் சென்றார். நாடகங்களைப் பார்த்து ரசித்த கோதைநாயகிக்குத் தானே நாடகங்களை எழுதவேண்டும் என்ற ஆவல் ஏற்பட்டது.

சமூக மறுமலர்ச்சிக்கும், பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்கும் ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் அவருடைய கற்பனை வளமும் சேர்ந்து எழுத வேண்டும் என்ற ஆவலைத் தூண்டின. அவருக்கு ஓரளவு மட்டுமே எழுதத்தெரிந்ததால், இவர் கூறியதை அவரது தோழி பட்டம்மாள் எழுத, இந்திரமோகனா என்ற நாடகத்தை உருவாக்கினார். இந்நாடகத்தை 1924ம் ஆண்டு நோபில் அச்சகத்தார் மூலம் நூலாக வெளியிட்டார். இந்நாடகத்தை தி இந்து, சுதேசமித்திரன், நியூ இந்தியா உள்ளிட்ட அக்கால இதழ்கள் பாராட்டி எழுதின. தனது முதல் நூலுக்குக் கிடைத்த வெற்றி கோதைநாயகியை மேலும் எழுதத் தூண்டியது. அதனைத் தொடர்ந்து ஒரு நாடகத்தையும் எழுதி முடித்தார். அதன் பிறகு பட்டம்மாள் தமிழை எழுதவும் படிக்கவும் கற்கத் தொடங்கினார்.

கோதைநாயகி, நாடகம் எழுதுவதிலும், இயக்குவதிலும் வல்லவர். அவருடைய சமூக நாடகங்கள் பலமுறை மேடை ஏற்றப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் அருணோதயம், வத்சகுமார், தயாநிதி என்ற நாடகங்கள் பலரது பாராட்டைப் பெற்றவை. இரு சிறுகதைத் தொகுதிகள், மூன்று நாடகங்கள், இரண்டு உரைநடை நூல்கள் ஆகியவை அவரின் இதர படைப்புகளாகும். ராஜாஜியின் தலைமையில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் இவர் பேசியதைக் கேட்டு, தான் பேசும் கூட்டங்களிலெல்லாம் இவரையும் பேசச் சொல்லி அன்பாக உத்தரவிட்டார் ராஜாஜி. இதன் மூலம் சுதந்திரப் போராட்ட

கூட்டங்களில் எழுச்சியுரை ஆற்றி தேச விடுதலை போராட்டத்தில் தன்னை இணைத்துக்கொண்டார்!

பத்திரிகையாளராக, நாவலாசிரியராக இருந்த அம்மையார் தேச விடுதலைப்போரில் தன்னை இணைத்துக்கொண்டார் தந்தை சீனிவாச ஐயங்கார் இல்லத்துக்கு 1925ம் ஆண்டு மகாத்மா காந்தி வருகை தந்தபோது வை.மு.கோதைநாயகி காந்தியைச் சந்தித்தார். இந்நிகழ்வு வை.மு.கோவின் வாழ்க்கையில் பெரும் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. காந்தியின் எளிமையான தோற்றம், அம்மையாரை மிகவும் கவர்ந்தது. பட்டாடையே உடுத்திப் பழக்கப்பட்ட வை.மு.கோ. அது முதல் கதர் புடவையையே அணியத்தொடங்கினார். தவிர வேறு நகைகளை அணிவதில்லை என்று உறுதி பூண்டு அதை இறுதி வரையில் கடைப்பிடித்தார். 1931ல் மகாத்மா காந்தி கள்ளுக்கடை மறியலில் ஈடுபட வேண்டும் என்று அழைப்பு விடுத்தபோது திருவல்லிக்கேணியில் திருமலாச்சாரி பள்ளி இருக்குமிடத்தின் அருகே இருசப்ப கிராமணித் தெருவில் இருந்த கள்ளுக்கடை முன் மறியல் செய்தார். சென்னை சைனா பஜாரில் தடையை மீறி ஊர்வலம் சென்றதால், தலைவர்கள் பலருடன் கோதைநாயகியும் கைது செய்யப்பட்டார். ஆறு மாதச் சிறைத் தண்டனையும் நூறு ரூபாய் அபராதமும் விதிக்கப்பட்டது. அபராதம் கட்ட மறுத்ததால் கூடுதலாக நான்கு வாரம் சிறைத் தண்டனை அம்மையாருக்கு விதிக்கப்பட்டது.

1932ல் 'லோதியன் கமிஷனுக்கு' எதிராக நடந்த போராட்டத்திலும் அன்னியத் துணி எதிர்ப்பு இயக்கத்தில் கலந்துகொண்டதற்காக கோதையை வேலூர் சிறையில் அடைத்தார்கள். ஒவ்வொரு கைதியையும் தனித்தனியாக சந்தித்து அவர்கள் சிறைக்குள் தள்ளப்பட்ட காரணங்களைக் கேட்டு அவற்றை நாவலாக எழுதத் தொடங்கினார். சிறையில்

இருந்தபோது “சோதனையின் கொடுமை”, “உத்தமசீலன்” ஆகிய புதினங்களை எழுதினார். இவர் சிறையில் இருந்தபோது ஜகன்மோகினி இதழை இவரது கணவர் வை.மு.பார்த்தசாரதி தொடர்ந்து நடத்தினார்.

1948ம் ஆண்டு ஜனவரி 30ம் நாள் காந்தி மறைந்த பின்பு 13ம் நாள் அவரது அஸ்தி நாடெங்கும் கடலில் கரைக்கப்பட்டது. சென்னையில் நடந்த அஸ்தி கரைப்பு நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்ட அம்மையார், காந்தியின் நினைவாக மார்ச் மாதம் 2ம் நாளன்று மகாத்மாஜி சேவா சங்கம் என்ற சங்கத்தைத் திருவல்லிக்கேணியில் தொடங்கினார். அச்சங்கத்தின் வாயிலாக ஏழைகளுக்கும் ஆதரவற்ற குழந்தைகள், பெண்களுக்கும் பல்வேறு உதவிகளைச் செய்தார்.

வை.மு.கோ. அம்மையாரின் தேசிய சேவையைப் பாராட்டி காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அவருக்குச் செங்கல்பட்டுக்கு அருகே ௧௦ ஏக்கர் நிலத்தை வழங்கிச் சிறப்பித்தது. அவ்வாறு தனக்குக் கிடைத்த நிலத்தைப் பூமிதான இயக்கத்திற்காக வினோபாவேயிடம் அம்மையார் வழங்கிவிட்டார்.

1956ம் ஆண்டில் அம்மையாரின் ஒரே மகனான ஸ்ரீநிவாசன் திடீரென்று இறந்தார். அவரது மறைவு அம்மையாரை நிலைகுலைய வைத்துவிட்டது. அம்மாள், தன் மகன் இறந்து தான் மட்டும் இருக்கிறோமே என்று வருந்தி சரியாக உணவு உண்ணாமல் உறக்கமின்றி உடம்பை வருத்திக் கொண்டதனால் அம்மையார் கொடிய காச நோய்க்கு ஆளானார். தாம்பரம் காசநோய் மருத்துவ மனையில் உரிய சிகிச்சை பெற்றும் பலனின்றி 1960ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 20ம் நாள் மருத்துவமனையிலேயே இறந்தார்.

115 புதினங்களை எழுதியவர். தான் வாழ்ந்த 59 ஆண்டுகளில் 35 ஆண்டுகள் “எழுத்தே உலகம்” என்று இயங்கினார்!

அவர்கள் வழியில் நாமும் நடப்பதே அவர்களுக்கான உண்மையான அஞ்சலி.

நாவல் ராணி

வை.மு.கோதைநாயகி அம்மையார்

இரா.சந்தானகிருஷ்ணன்

<https://keetru.com/index.php/2010-06-24-04-31-11/ungal-noolagam-july18/35526-2018-07-26-10-23-47>

வை.மு. கோதைநாயகி அம்மையார் இலக்கியம், இசை, நாடகம், நாவல், பத்திரிக்கை, கவிதை புனைதல், மொழிபெயர்ப்பு, தேசபக்தி, தெய்வபக்தி, அரசியல், சமூக சேவை, சமூக சீர்திருத்தம், மகளிர் முன்னேற்றம் என்று பல துறைகளில் தனிமுத்திரை பதித்தவர்.

‘அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பெதற்கு’ என்று பெண்ணடிமைக் கொடுமைகள் தலைவிரித்தாடிய காலத்தில் பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்ணாய்ப் பல்துறை வித்தகராய் விளங்கியவர். மழைக்காகவும் கூட பள்ளிக்கூடம் பக்கம் ஒதுங்காத கோதைநாயகி சிறந்த எழுத்தாளராக, பத்திரிக்கை ஆசிரியராக, விளங்கியமை வியந்து பாராட்டத்தக்கது. சிறந்த ஆளுமைப் பண்புகளைக் கொண்டிருந்த கோதைநாயகி, பொதுவாழ்வில் இருந்தபோதும் குடும்ப வாழ்வைப் போற்றினார். தனது கலை, இலக்கியப் பணிகளாலும் அரசியல்

பணிகளாலும் பிற்காலச் சமூகத்திற்கும் பெண் இனத்திற்கும் மிகச் சிறந்த வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தார்.

தந்தை என்.எஸ்.வெங்கடாச்சாரியார் தாய் பட்டம்மாள் இவர்களுக்கு இரண்டாவது பெண் குழந்தையாக கோதைநாயகி 1901 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் முதல் நாளன்று சென்னை திருவல்லிக்கேணியில் பிறந்தார். இவர் ஐந்து மாதக் குழந்தையாக இருந்த போது, தாய் பட்டம்மாள் இறந்துவிட்டார்.

வெங்கடாச்சாரியாரின் தம்பி மனைவி கனகம்மாஸ்தான் குழந்தையைத் தாய்போல் இருந்து வளர்த்தார். கோதைக்கு ஐந்தரை வயது நிரம்பிய போது 1907-ஆம் ஆண்டு திருவல்லிக்கேணி சீனிவாச அய்யங்காரின் மூன்றாவது மகனான ஒன்பது வயதுடைய வை.மு. பார்த்தசாரதியுடன் திருமணம் செய்து வைத்தனர்.மாமன் மகனையே திருமணம் செய்து கொண்டார்.

இவர் பிறந்த குடும்பமும் புகுந்த குடும்பமும் புகழ்பெற்ற வைணவக் குடும்பங்களாக விளங்கின. "வைத்தமாநிதி முடும்பை குடும்பம்" என்று பெயர் பெற்ற அக்குடும்பம் அக்காலத்தில் மதிப்புடன் வாழ்ந்த குடும்பமாகும். நம்மாழ்வார் பிறந்த திருக்கூருக்கு (நெல்லை மாவட்டம்) அருகில் இருக்கும் ஊர் திருக்கோளூர் அங்கே குடிகொண்டுள்ள இறைவன் பெயர் வைத்தமாநிதி. அதில் உள்ள 'வை' என்ற எழுத்தையும், முடும்பை என்பது அவர்களது பூர்வீக ஊராகும். அதில் உள்ள 'மு' என்ற எழுத்தையும் சேர்த்து 'வை.மு' என்று

வைத்துக் கொள்வது அக்குடும்ப உறுப்பினர்கள்
அனைவருக்கும் வழக்கமாக இருந்தது. அதனால்
கோதைநாயகி வை.மு. கோதைநாயகி ஆனார்.

கோதைநாயகி சிறுவயதிலிருந்தே பிறருக்குக் கதை
சொல்வதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். தன்னுடைய கற்பனைத்
திறனால் வீட்டில் உள்ள சிறுவர்களுக்கும் அக்கம் பக்கத்து
வீடுகளில் உள்ள சிறுவர்களுக்கும் புதிய புதிய கதைகளைப்
புனைந்து மொழிந்தார். அதைக் கண்ட அவரது கணவர் அவரது
படைப்பாற்றலை ஊக்குவிப்பதற்காக அவரைப் பல
நாடகங்களுக்கும் கச்சேரிகளுக்கும் அழைத்துச் சென்றார்.
கச்சேரிகளில் இசையுடன் பாடும் பாடல்களைக் கேட்ட
உடனே அதை மனதில் பதித்துக் கொண்டு அப்படியே பாடும்
பேறாற்றல் படைத்தவர் கோதைநாயகி. காலப்போக்கில்
கோதை நாயகியின் இசை அறிவும் கதை புனையும் திறனும்
மேன் மேலும் வளர்ச்சி அடைந்தன. கோதை நாயகியின்
கதைகளைக் கேட்டவர்கள் நன்றாக இருக்கிறது என்று
பாராட்டினர். இதைப் புத்தகமாகப் போடலாம் என்று
ஊக்கமளித்தனர்.

கோதை நாயகிக்கு நாவல் எழுத ஆசைதான் ஆனால் அவருக்கு
எழுதப் படிக்கத் தெரியாமையால் மனம் வருந்தினார். பின்பு
எழுதத் தெரிந்தவர்களை வைத்து எழுதலாம் என்று முடிவு
செய்து தனது தோழியும் பக்கத்து வீட்டுப் பெண்ணுமாகிய
பட்டம்மாஸிடம் கதை சொல்ல அவர் அதை எழுதி முடித்தார்.
1924 இல் வெளிவந்த அக்கதை நாடக வடிவில் இருந்தது.
அந்நாடகத்திற்கு 'இந்திர மோகனா' என்று பெயரிட்டு
வெளியிட்டார். அந்நாடகத்தைப் படித்தவர்கள் பாராட்டினர்.

அக்காலத்தில் புகழ்பெற்ற நாடக ஆசிரியர்களாய் விளங்கிய பம்மல் சம்பந்த முதலியார், வடுவூர் துரைசாமி அய்யங்கார், ஜே.ஆர். ரங்கராஜி, மகாகவி பாரதியார், டி.ரெங்காச்சாரி, வி.பாலாம்பாள் எனப் பலருக்கும் அனுப்பி வைத்தார். அவர்கள் கோதைநாயகியின் முயற்சியைப் பாராட்டியதோடு நிறை குறைகளைத் தெரிவித்தனர். அக்காலத்தில் புகழ்பெற்ற பத்திரிக்கைகளாக விளங்கிய இந்து, சுதேசமித்திரன், சுவராஜ்யா, நியூ இந்தியா, டெல்லி எக்ஸ்பிரஸ், மெயில் முதலான பத்திரிக்கைகள் கோதைநாயகியின் இந்திரமோகனாவைப் பெரிதும் பாராட்டி எழுதின. கோதை நாயகியின் பெயரும் இலக்கிய உலகில் இடம் பிடித்தது.

கோதைநாயகி தனது முதல் படைப்பு வெற்றி பெற்றதால் மேலும் ஊக்கம் பெற்றார். தனது இரண்டாவது கதையைத் தானே எழுத வேண்டும் என்ற மன உறுதிகொண்டு மிகுந்த முயற்சியும் பயிற்சியும் செய்து எழுதப் படிக்கக் கற்றுக் கொண்டார். பின்னர் தேவதாசிகளின் வாழ்க்கை அவலத்தை விவரிக்கும் 'வைதேகி' என்ற தனது இரண்டாவது நாவலை தன் கையாலேயே எழுதி வெளியிட்டார்.

எழுதப்படிக்கக் கற்றுக்கொண்ட பின்னர் கோதைநாயகிக்கு பழம்பெரும் இலக்கியங்களைக் கற்கும் ஆர்வம் தோன்றியது. திருக்குறள், திருவாசகம், தேவாரம், திருவாய்மொழி, கம்பராமாயணம், வில்லிபாரதம், பெரியபுராணம் முதலான தமிழ் இலக்கியங்களைத் தன்னுடைய சிறிய தந்தையாகிய திருத்தேரி இராகவாச்சாரியிடம் கற்றுத்தேர்ந்தார். பல்வேறு இலக்கியங்களில் புலமைபெற்ற கோதைநாயகி தான் எழுதும்

நாவல்களின் ஊடே இலக்கியப் பாடல்களை இணைத்து எழுதும் புதுமையைக் கையாண்டார்.

திருக்குறள், நீதிநெறிவிளக்கம், நன்னெறி, குமரேச சதகம், மணிமேகலை, கூர்மபுராணம், தாயுமானவர் பாடல்கள், பட்டினத்தார் பாடல்கள், பாரதியின் பாடல்கள் போன்றவற்றைத் தம் நூலில் இணைத்துள்ளார். ஒவ்வொரு நாவலின் இறுதியிலும் திருக்குறளால் முடித்துள்ளார். தாமே சுயமாக கவிதை எழுதியும் நாவல்களின் இடையில் இணைத்து வெளியிட்டார். கோதைநாயகி தன்னுடைய படைப்புகளைத் தானே வெளியிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டார். அதற்குத் தாமே ஒரு பத்திரிக்கையைச் சொந்தமாக நடத்த வேண்டும் என்று விரும்பினார். அப்போது 'ஜகன் மோகினி' என்னும் பத்திரிக்கை நடத்தத்தில் இயங்கி வருவதை அறிந்து 1925-ஆம் ஆண்டு அதனை விலைக்கு வாங்கி தானே நடத்தத் தொடங்கினார். அப்பத்திரிக்கையில் நாட்டு நடப்பை, அரசியல் சிந்தனைகளை, சுதந்திரப் போராட்ட உணர்வை, சீர்திருத்த சிந்தனைகளை எழுதிவந்தார்.

கோதைநாயகியின் எழுத்துகள் எளிய இனிய நடையில் சுவைமிக்கதாய் இருந்தது. தம் இதழில் பல பெண் எழுத்தாளர்களுக்கும் எழுதும் வாய்ப்பளித்து அவர்களை ஊக்கப்படுத்தினார். நடத்தத்தில் இயங்கி வந்த 'ஜகன் மோகினி' பத்திரிக்கை கோதைநாயகி கைவசம் வந்ததும் விற்பனையில் முன்னேற்றம் கண்டது. அப்பத்திரிக்கையை 35 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து நடத்திப் பெரும் சாதனை படைத்தார். 'வைதேகி' என்னும் நாவலும் 'பாலசுந்தரம்' என்னும் நாவலும் ஜகன்

மோகினி இதழில் தொடராக வெளிவந்து புகழ்பெற்றன. தனியரு பெண்ணாய்ப் பத்திரிக்கை நடத்தி வெற்றிபெற்ற கோதைநாயகியைக் கண்டு பலரும் வியந்தனர்.

"வெண்பா, விருத்தப்பா, குறட்பா யாப்பில் பாடல்களை அமைக்கும் பெரும் ஆற்றல் படைத்தவர் வை.மு.கோ. பள்ளி செல்லாமல், தமிழ் பயிலாமல் தமிழ்ப் பத்திரிக்கை நடத்தியும் அதில் தோற்றுவாய்ப் பாடல்களை எழுதியும், நாவல்களில் பொருத்தமான பாடல்களைச் சேர்த்தும் துதிப் பாடல்களைத் தாமே இயற்றி நாவல்களின் தொடக்கத்தில் அல்லது ஊடே அமைத்துச் சேர்த்தும் எழுதி வரும் பேராற்றல் படைத்தவர் வை.மு.கோதை."1 என்று பாராட்டியுள்ளார் தாயம்மாள் அறவாணன். சிலர் ஜகன் மோகினி இதழில் வெளிவந்த முற்போக்கு சிந்தனைகளைக் கண்டு வெறுப்படைந்து கண்டனம் செய்தனர். ஜகன் மோகினி இதழை வாங்கி நெருப்பில் கொளுத்தவும் செய்தனர். ஆனால் கோதைநாயகி இதையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் தனது இலட்சியத்தை நோக்கிப் பயணித்தார்.

இசையுடன் பாடுவதில் வல்லவராகிய கோதைநாயகி, திருவல்லிக்கேணி பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி, அனைத்திந்திய பெண்கள் சங்கம், திருப்பதி நவராத்திரி விழா, மைசூர் அரண்மனை, அரவிந்தர் ஆசிரமம் முதலான இடங்களுக்கு அடிக்கடிச் சென்று பாடினார். திருவாங்கூர் மகாராணி, கொல்லங்கோடு மகாராணி, விஜயநகர மகாராணி ஆகியோரிடம் பரிசுகளையும் பாராட்டுகளையும் பெற்றுள்ளார். பாரதியின் வீட்டுக்கு எதிர் வீட்டில் குடியிருந்த

கோதைநாயகி, பாரதியாரின் மகள்களான தங்கம்மாள், சகுந்தலா ஆகியோருடன் சேர்ந்து பாரதியார் பாடல்களையும் பாடியுள்ளார்.

"அம்மையாருக்கு காங்கிரசில் இருக்கும்போதுதான் மூதறிஞர் இராஜாஜி, தீரர் சத்தியமூர்த்தி போன்ற பெரும் தலைவர்களின் நட்பு கிடைத்தது. அவர்களும் அம்மையாரின் குரல் வளமறிந்து அவரைக் கூட்டங்களில் தேசியப் பாடல்களைப் பாட வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டனர். அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, காங்கிரஸ் கூட்டங்களில் அம்மையார் தேசபக்திப் பாடல்களையும், பாரதி பாடல்களையும் பாடி கூட்டத்தைக் கூட்டுவார். ஒலிபெருக்கி இல்லாத அக்கால கட்டத்தில் அம்மையாரின் குரல் கணீரென்று பொது மக்களைக் கவர்ந்திழுத்தது."2 இயல் இசை நாடகம் என்ற முத்தமிழ் அரசியாகவே கோதைநாயகி விளங்கினார்.

1925-ஆம் ஆண்டு சென்னை மயிலாப்பூருக்கு வருகை தந்த மகாத்மா காந்தியடிகளை கோதைநாயகியும் சில பெண்களும் பட்டாடை உடுத்தி கைகளிலும் கழுத்திலும் நகைகள் அணிந்து சென்று சந்தித்தனர். அவர்களின் ஆடம்பரத்தைக் கண்ட மகாத்மா காந்தியடிகள் மனம் வருந்தினார். எளிமையை வலியுறுத்தினார். கதராடைகளின் அருமை பெருமைகளை

எடுத்துரைத்தார். அன்று முதல் கோதைநாயகி பட்டாடைகள் அணிவதையும் ஆடம்பர நகைகள் அணிவதையும் தவிர்த்துவிட்டார். அரசியலிலும் கோதை நாயகிக்கு ஈடுபாடு ஏற்பட்டது. காங்கிரஸ் கட்சியில் உறுப்பினரானார். அம்புஜம்மாள் ஜானாம்மாள் இவர்களுடன் சேர்ந்து கதர்

பிரச்சாரத்திலும் காங்கிரஸ் பிரச்சாரத்திலும் ஈடுபட்டார். கதராடைகளையே அணிந்து கொண்டார். கதராடைகளை விற்பனை செய்து பிறரையும் கதராடை உடுத்தும்படித் தூண்டினார். தமிழ் நாடெங்கும் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொண்டு அரசியல் மேடைகளில் பேசினார். அக்காலத்தில் ஒரு பெண் மேடை ஏறிப் பேசியது அனைவருக்கும் வியப்பை ஏற்படுத்தியது. "பேச்சுக்கு ஒரு சத்திய மூர்த்தி என்று போற்றப்படும் தீரர் சத்திய மூர்த்தியே கோதையின் பேச்சாற்றலைப் புகழ்ந்திருக்கிறார். இப்படி பேச்சு, பாட்டு என மக்களைக் கவர்ந்திழுக்கும் திறன் படைத்தவராய் கோதை விளங்கினார்."3

1931 இல் காந்திஜி கள்ளுக்கடை மறியலில் பெண்கள் ஈடுபட வேண்டும் என்று அழைப்பு விடுத்த போது கோதைநாயகி முன்னின்று போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார். திருவல்லிக்கேணியில் கள்ளுக்கடைகள் இருந்தன. கோதைநாயகி அவ்விடத்திற்குச் சென்று மறியலில் ஈடுபட்டார். கள்ளுக்கடையின் உரிமையாளரான சண்முகசுந்தர கிராமணி, கோதைநாயகியின் உயிருக்கு ஆபத்து விளைவிப்போம் என்று மிரட்டினார். அதற்கெல்லாம் அசராத கோதைநாயகி அச்சமில்லை, அச்சமில்லை என்ற மகாகவி பாரதியின் பாடலைப் பாடியபடி போராட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தி முடித்தார். லோதியன் கமிஷனை எதிர்த்து நடந்த ஊர்வலம் ஒன்றில் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் காவல் துறையினரால் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டனர். அதற்குக் கண்டனம் தெரிவிக்கும் வகையில் ஆங்கிலேய அரசின் அடக்குமுறையை எதிர்த்து 1932ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 27ஆம்

நாள் சென்னை என்.எஸ்சி. போஸ் ரோட்டில் கே. பாஷ்யம் அய்யங்காரின் தலைமையில் வை.மு. கோதைநாயகி உள்ளிட்டோர் கோஷமிட்டு ஊர்வலம் சென்றனர். அப்போது அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு ஆறு மாதங்கள் சிறை தண்டனையும் நூறு ரூபாய் அபராதமும் விதிக்கப்பட்டனர். கோதைநாயகி தோழிகளோடு சிறைசென்றார்.

கோதைநாயகிக்கு சிறையில் இருக்கும் போது பல புதிய அனுபவங்கள் கிடைத்தன. அங்கிருந்த பெண் கைதிகளுடன் அன்பாகப் பேசி அவர்களைப் பற்றி அறிந்து கொண்டார். தமது பேச்சுச் திறனால் அவர்களை மனம் மாற்றி காந்திய நெறியில் ஈடுபடுத்தினார். சிறையில் இருக்கும் போதும் தனது எழுத்துப்பணியைத் தொடர்ந்தார். கைதிகளின் வரலாற்றை மையமாகக் கொண்டு 'சோதனைகளின் கொடுமை' என்னும் நாவலை எழுதினார். பிற்காலத்தில் இந்நாவல் இராஜாஜியை மிகவும் கவர்ந்தது. கோதை நாயகி சிறையில் இருந்த போது 'ஜகன் மோகினி' இதழைத் தொடர்ந்து நடத்தும் பொறுப்பை அவரது கணவர் பார்த்தசாரதி ஏற்றுக் கொண்டார்.

ஒரு கட்டத்தில் கோதை நாயகி எழுதித் தந்திருந்த கதைகள் தீர்ந்துவிட்டன. இதழில் வெளியிட கதைகள் இல்லாமையால் அவரது கணவர் செய்வது அறியாது திகைத்தார். சிறையில் இருக்கும் தன் மனைவிக்கு மாதந்தோறும் தின்பண்டங்களை எடுத்துச் சென்று கொடுப்பது அவரது வழக்கம். ஒருநாள் வழக்கம் போல் பையில் தின்பண்டங்களை எடுத்துக்கொண்டு சிறைச்சாலைக்கு வந்து மனைவியிடம் கொடுத்தார். கோதைநாயகி பையில் இருந்த தின்பண்டங்களை உண்டு

முடித்ததும் பையினுள் தான் எழுதிய 'உத்தம சீலன்' என்ற நாவலை வைத்து அதற்கு மேல் சில தின்பண்டங்களையும் வைத்து கணவரிடம் கொடுத்து அனுப்பி விட்டார்.

பார்த்தசாரதி வீட்டிற்கு வந்ததும் பையைத் திறந்து பார்த்தார். அதில் 'உத்தம சீலன்' என்ற நாவல் இருந்தது. பார்த்தசாரதிக்கு ஆச்சரியமும் மகிழ்ச்சியும் ஏற்பட்டது. உடனே 'உத்தம சீலன்' நாவலை ஜகன் மோகினியில் தொடராக வெளியிட்டார். கோதைநாயகி தான் சிறையிலிருந்த காலத்திலும் பத்திரிக்கைப் பணிக்கு இடையூறு நேரா வண்ணம் பார்த்துக்கொண்டார். விடுதலையான பின்பு பம்பாயில் நடந்த காங்கிரஸ் மாநாட்டில் சென்று கலந்து கொண்டார். தனது அரசியல் பணிகளாலும் இலக்கியப் பணிகளாலும் மூதறிஞர் இராஜாஜி, தீரர் சத்தியமூர்த்தி, அன்னி பெசன்ட் அம்மையார், கவிக்குயில் சரோஜினி தேவி போன்றோரின் நன்மதிப்பைப் பெற்றிருந்தார்.

சிறையிலிருந்து விடுதலையான பின் தியாகக் கொடி, நளின சேகரன் ஆகிய இரண்டு தேசியப் புதினங்களை எழுதி வெளியிட்டார். இந்த இரண்டு புதினங்களிலும் காந்தியக் கொள்கைகளான கதராடை, தீண்டாமை ஒழிப்பு, சமூக ஒற்றுமை, சகோதரத்துவம், மது விலக்கு, நாட்டுப்பற்று முதலியன இடம்பெற்றன. சிறந்த நாவலாசிரியை என்று இனம் காணப்பட்ட கோதைநாயகி 117 நாவல்களை எழுதி சாதனை படைத்துள்ளார். இவரது எழுத்துத் திறனைக் கண்டு வியந்த சுத்தானந்த பாரதியார் இவரை 'நாவல் ராணி' என்று

பாராட்டினார். 'கதாமோகினி' என்ற பட்டமும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

பல பெண் வாசகர்களையும் பெண் எழுத்தாளர்களையும் 'ஜகன் மோகினி' இதழ் வாயிலாக உருவாக்கிய பெருமை கோதை நாயகி அம்மையாருக்கு உண்டு. "வை.மு.கோ. அம்மையார் நடத்திய ஜகன் மோகினி பத்திரிக்கை தமிழ்நாட்டின் கலாச்சார அரங்கில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படியான அரிய சேவை செய்துள்ளது. எழுத்தறிவு பெறாது 'வீடே உலகம்', 'சமையலே கதி' என்று முடங்கிக் கிடந்த பெண்மணிகளிடையே எழுத்து வாசனை ஊட்டி வெளியுலக அறிவைக் கொடுத்தது.

பத்திரிக்கையின் மூலம் தேசிய, பொதுநல சேவையில் ஈடுபட்ட வை.மு.கோ. பின்வந்த பத்திரிகையாளர்களுக்கு ஒரு முன்னோடியாக இருந்திருக்கிறார். நாற்பதுகளிலும், ஐம்பதுகளிலும் பெண்ணுரிமையும், பெண் விடுதலைக் குரலும் எந்த அளவு ஒலித்து உள்ளது என்பதை அறிய ஜகன்மோகினி இதழ்கள் மிகப் பெரிய பதிவுகளாக அமைந்துள்ளன."4 1949ஆம் ஆண்டு 'ஜகன் மோகினி' இதழுக்கு வெள்ளி விழா கொண்டாடப்பட்டது. அப்போதைய தமிழக முதலமைச்சர் ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் தலைமையில் விழா நடைபெற்றது. விழாவில் ஏராளமான பாராட்டுகள் கோதை நாயகிக்குக் குவிந்தன.

இந்தியா 1947இல் விடுதலை அடைந்த பின் அம்மையார் காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து விலகினார். 1948 ஜனவரி 30ஆம் நாள் காந்தியடிகள் மறைந்த 13ஆம் நாள் அவரது அஸ்தி

நாடெங்கும் கடலில் கரைக்கப்பட்டது. சென்னையில் நடந்த அஸ்தி கரைப்பு நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்ற அம்மையார் மகாத்மா காந்தியடிகளின் நினைவாக 'மகாத்மா ஜி சேவா சங்கம்' என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தினார். அச்சங்கத்தின் மூலம் ஏழை எளியவர்களுக்கும் பெண்களுக்கும் தொண்டாற்றினார். பெண்கள் எழுத்துத் துறையிலும், இசைத் துறையிலும், நாட்டியத் துறையிலும் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்று பாடுபட்டார்.

பெண்களுடைய திறமைகள் வெளியே தெரிவதில்லை. அவர்கள் வீட்டுக்குள்ளேயே முடங்கிக் கிடக்கிறார்கள் என்று உணர்ந்து வை.மு.கோ அம்மையார் அத்தகைய பெண்களை தானே அடையாளம் கண்டு வீடு தேடிச் சென்று அழைத்து வந்து தம்மோடு கச்சேரிகளில் பாட வைத்தார். பெண்களின் தனித்திறனை வெளிக் கொணர்வதற்காக அவர்களை மேடையேற்றினார். அதற்காக அப்பெண் குழந்தைகளின் தாய் தந்தையரிடம் போராடியும் வாதாடியும் அனுமதி பெற்றார்.

இன்று பெண்கள் இசை மேடைகளிலும் நாட்டிய மேடைகளிலும் பிரகாசிக்க வை.மு.கோதை நாயகி அம்மையாரின் முயற்சியும் உழைப்பும் முக்கியக் காரணமாகும். மகளிர் அனைத்து உலக விசயங்களையும், சிறுதொழில்களையும் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதற்காக தையல் வகுப்பு, இந்தி வகுப்பு, தட்டச்சு வகுப்பு, சுருக்கெழுத்து வகுப்பு, பாட்டு வகுப்பு, வீணை வகுப்பு, வயலின் வகுப்பு, பகவத்கீதை வகுப்பு, தோத்திரப் பாடல் வகுப்பு என்று பல வகுப்புகள் நடத்தியுள்ளார். சங்கத்தின்

மூலம் அன்னதானம் செய்வது, இலவசமாக நோட்டுப் புத்தகங்கள் வழங்குதல், ஏழைப் பெண்களின் திருமணத்திற்குப் பணம் கொடுத்து உதவுதல், திருமாங்கல்யம் வாங்கித் தருதல், கூறைப்புடவை எடுத்துத் தருதல், கண் சிகிச்சை, அறுவை சிகிச்சை முதலியவற்றுக்கும் நன்கொடைகள் வழங்குதல் முதலான அறப்பணிகளும் சங்கத்தின் சார்பில் சுதந்திரத் திருநாள், குடியரசு நாள், காந்தி பிறந்த நாள், காந்தி நினைவு நாள் முதலான நிகழ்வுகளும் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டன. தீபாவளி, கார்த்திகை, நவராத்திரி, கிருஷ்ண ஜெயந்தி, ஆடிப்பூரம், ராமநவமி முதலிய பண்டிகைகளும் சங்கத்தின் சார்பில் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டன. சங்க உறுப்பினர்களைக் கொண்டு 'தயாநிதி' என்ற நாடகம் அரங்கேற்றப்பட்டது. அதன் பின்பு 'வசந்த குமார்' என்ற தனது புதினத்தையும் நாடகமாக்கினார். இந்த இரண்டு நாடகங்கள் மூலம் கிடைத்த பணத்தைக் கொண்டு மகாத்மா ஜி சேவா சங்கத்திற்குச் சொந்தக் கட்டிடம் ஒன்றை வாங்கிக் கொடுத்தார்.

திரைப்படத்துறையிலும் இவர் காலடி எடுத்து வைத்தார். இவர் எழுதிய 'தயாநிதி' என்ற நாவல் சித்தி என்ற பெயரில் திரைப்படமாக உருவானது. இவரது 'அனாதைப் பெண்' என்ற நாவலை ஜூபிடர் பிக்சர்ஸ் என்ற நிறுவனம் திரைப்படமாகத் தயாரித்து வெளியிட்டது. இவர் எழுதிய 'தியாகக் கொடி', 'ராஜமோஹன்', 'நளினி சேகரன்' போன்ற நாவல்களும் பிற்காலத்தில் திரைப்படமாக வெளிவந்தன. திரைப்படத் தணிக்கைக் குழுவின் உறுப்பினராகப் பத்தாண்டுகள்

பணியாற்றினார். இவரது 'சித்தி' படத்திற்காகச் சிறந்த கதாசிரியை விருது கிடைத்தது. ஆனால் அவ்விருதினைப் பெறுவதற்கு இவர் உயிருடன் இல்லை.

அவருடைய காலத்தில் பரத நாட்டியத்திற்கு மதிப்பில்லை. 'சதிர்' என்றும் 'கூத்து' என்றும் வழங்கப்பட்ட இக்கலை தேவதாசிகளுக்கு மட்டுமே உரிய நடனம் என்று கருதப்பட்டது. இந்த எண்ணத்தை மாற்றி பரதநாட்டியம் உயர்ந்த தெய்வீகக் கலை என்பதை எடுத்துரைத்து பரதக்கலை அனைத்து சிறுமியர்களுக்கும் பள்ளிகளில் கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று கருத்துத் தெரிவித்தவர் வை.மு. கோதைநாயகி அம்மையார். அம்மையாரின் இக்கருத்துக்குக் கல்கி அவர்கள் தொடக்கத்தில் இருந்தே பெரும் ஆதரவு தெரிவித்து வந்தார்.

அம்மையாரின் முயற்சியாலும் புகழ்பெற்ற நடனக் கலைஞர்களான வடுவூர் இராமையாபிள்ளை, வைதீஸ்வரன் கோயில் வி.என். முத்துசாமிபிள்ளை முதலியோரின் முயற்சியாலும் நடனக் கலைக்கும் பொது மக்களிடையே நல்ல அங்கீகாரம் கிடைத்தது. சிங்கப் பெருமாள் கோயில் என்னும் ஊர் அமைந்த முதன்மைச் சாலையில் காந்தியடிகளுக்குச் சிலை நிறுவியுள்ளார். அச்சிலையின் கீழ் கோதை நாயகியின் பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. அம்மையாரின் தேசிய சேவையைப் பாராட்டி காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இவருக்கு செங்கல்பட்டுக்கு அருகே 3 ஏக்கர் நிலமும் மற்றொரு இடத்தில் 7 ஏக்கர் நிலமும் பரிசளித்துப் பாராட்டியது. கோதை நாயகி அம்மையார் அரசாங்கம் தந்த 7 ஏக்கர் நிலத்தைப் பூமிதான இயக்கத்திற்காக

வினோபாபாவேயிடம் வழங்கி விட்டார். எழுத்து, இசை, அரசியல், பேச்சு, சமூக சேவை, பெண்கள் முன்னேற்றம் எனப் பல துறைகளில் முத்திரைப் பதித்துச் சிகரம் தொட்டவர் வை.மு. கோதை நாயகி அம்மையார். இவருடைய வாழ்வு மனித சமூகத்திற்கு மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளது.

காணொளிகள்

01] Vai Mu Kothainayaki Ammal

<https://www.youtube.com/watch?v=qkSocZpaF8o> [1:12:36]

02] 'நாயகி' | கடந்த நூற்றாண்டின் பெண் எழுத்தாளர்களுக்கான ஒருநாள் கருத்தரங்கம்

<https://www.youtube.com/watch?v=IFYoFcrUE7Y> [1:31:04]

(😊)(😊) வை மு கோதைநாயகி (😊)(😊)

